

ناول

شینی خالی

Ketabton.com

لیکوال:

سمیع الدین سعید افغاني

Sameuddin Afghani

شین خالی

ناول

د انځوریزې شاعرۍ یوه بیلگه

سمیع الدین افغاني

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم : شين خالی
ليکنه : سمیع الدین افغاني
د چاپ کال : ۲۰۱۰ م ۱۳۸۸ هـ ش کال
خپرندوی : افغان تنگ ویب پاڼه
کمپوز او ډیزاین : اجمل اکبري
د چاپ ځای : د حق د لارې کلتوري ټولنه

E-Mail :s-afghani@hotmail.de

د افغان تنگ د بڼکلي پاڼې د قدر وړ کار کونکو په خاصه توګه د اجمل اکبري صیب
نه د کتاب د خپرولو او ډیزاین نه یوه نړی مننه ، کور مو ودان ،
سمیع الدین افغاني

خپلې خبرې

درنو لوستونکوو !

د شين خالۍ ناول چې په خوارلسو برخو کې د لنډو کيسو په ډول د هيواد په بيلابيلو خپرونو کې په ځانگړي توگه د انټرنېټ په پاڼو کې خپور شوی دی ، زموږ دگران هيواد د کلو او بانډو او کليوالي ژوند يوه نوې شان بيلگه ده چې زموږ د وروسته پاتې ژوند هغه ناخوالې په گوته کوي کوم چې زموږ هيواد وال په تيره بيا ځمور ځوان کول يا نسل په څومره ستونزو او کړاوونو خپلو هيلو او ارمانونو ته د رسيد لو لپاره هلې ځلې کوي ترڅو خپلو سپيڅلو اهدافو ته ځان ورسوي .

زما دغه ليکنه زموږ د هيواد د کلو او بانډو يو ژوندی انځور دی چې د شين خالۍ او ډاکټر زيرگل په دغه ناول کې منعکس شوی دی او د ادب مينه والو ته يې په ډيره مينه والۍ کوم .
د يادونې وړ بولم چې په دغې ليکنې د هيواد وتلي ليکوال ، شاعر او کيسه ليکونکی ښاغلي سنگروال يوه سريزه ليکلې چې دهغو ددې پيرزوينې څخه د زړه د کومې مننه کوم چې د خپلو ډيرو مصروفونو تر څنگ يې خپل وخت ددې ناول سريزې د ليکلو ته وقف کړی دی .
په همدې ډول ښاغلي نجم الدين سعيدي د انځوريزې شاعرۍ تر سرليک لاندې هم يوه ادبي ليکنه کړې چې دهغوی د اپيرزوينه د مننې او يادولو وړ بولم .

دهيواد ځوان او تکړه ليکوال او شاعر ښاغلي اجمل اټک يوسفزي څخه هم منندوی يم چې د ناول په ليکلو کې يې خپلې معنوی مرستې زما سره شريکې کړې دي او ددې اثر د چاپ او ډيزاين په برخه کې يې هم خپلې مشورو او نژدې مرستو څخه ډډه نده کړې .

همدارنگه دهغو نشريو او د انټرنېټې پاڼو مسؤولينو څخه د زړه د کومې منندوی يم کوم چې د دغه ناول مختلفې برخې يې د شين خالۍ د لنډو کيسو تر سرليک لاندې په خپلو علمي ، ادبي او کلتوري پاڼو کې نشر ته سپارلي دي .

په پای کې د درنو لوستونکوو څخه هيله کوم چې ددې ليکنې په اړه خپل رغنده وړاندیزونه او ښې مشورې په موږ راولوروي .

ومن الله التوفيق
سميع الدين افغاني

داسې شين خالۍ هم شته

خوشاله يم چې اوس زموږ يو شمير شاعرانو د شاعرۍ په څنگ کې د پښتو داستاني او هنري ادبياتو ليکنې، ودې او پرمختگ ته هم مخه کړې ده. که د تيرې پيړۍ په لمړنيو لسيزو کې د لنډې کيسې ليکوال او مينه وال د گوتو په شمير و خو اوس په لسگونو دي. ولې د ناول اورومان ليکوال لا اوس هم د گوتو په شمير دي. د پښتو ادبياتو معاصر تاريخ له مخې پښتو لنډه کيسه د لمړي ځل لپاره په ۱۹۰۸م کال و کښل شوه چې د استاد راحت زاخيلي له قلمه خڅيدلې او بڼکه ده او «شليدلي پڼه» نومېږي. همدارنگه نوموړي ليکوال بيا د ۱۹۰۹ او ۱۹۱۰م کالو ترمنځ د ماه رخ يا «نتيجه عشق» په نوم ناول چې د يو عيني پيښې انځور دی هم ليکلی دی. که څه هم له دغه ناول نه دمخه د ژباړې په بڼه موږ ته د دوه نورو ناولونو څرک هم په پښتو ادب کې لگيدلی دی چې لمړی يې «معرات العروس» دمياحسيب گل ژباړه او دويم ناول بيا د توبته النصوح په نوم يادېږي چې دغه ناول د ميا محمد يوسف په زيار ترجمه شوی دی. له دې نه را وروسته په پښتو ژبه کې ناول ليکل دود شول. ولې دومره نه چې د ناول د مينه والو تنده پرې ماته شي.

د نيکمرغۍ خبره ده چې دا دستي مې د شين خالۍ په نوم يو اثر ترلاسه کړ چې ښايي د افغاني صاحب دسترگو ليدلې کيسه وي چې د نوموړي له خوا کښل شوې ده. کله چې نوموړي ماته د شين خالۍ په نوم ليکنه راوړله چې څه پرې وليکم، نو په ډيره مينه مې دغه ليکنه سرترپايه ولوسته، خداي شته چې زه يې هم خپلو تيرو خاطرو ته ستون کړم او د خپل کلي، کور، او جرې او ديرې مې کې سترگو ته ودریدې. د شين خالۍ ليکوال ښاغلي افغاني د خپل کلي، کور، دود او دستور په خپله ليکنه کې ډير ښه انځور کړي دي، د تورگنيف خبره «يو ازې رښتيا ويل که هر څومر غښتلي وي هنرندي» نو ځکه خو د داستاني او هنري ادبياتو ليکوال ته پکار دي چې خپلو ليکنو ته هنري جامې په تن کړي. دهر ناول هډوکي او بدن نه د ناول مينځ پانگه جوړوي، خوددې لپاره چې د ناول بدن ته ښکلې او زړه راښکونکې ورېښمينې جامې په تن کړو غوره به وي چې د ناول بڼه داسې راوغاړو چې لوستونکی يې له بڼې او مينځپانگې نه رنګ او خوند واخلي. يانې ډيالوگونه يې اغيزمن، ژبه يې خوږه او روانه، کرکټرونه يې بايد لکه بې کلماتو ژبه په ساده کې سره خپل ځان پيدا کړي.

د ناول کیسه باید بازاری نه وي ، ښه به داوي چې ژبه یې له شعارونو نه وژغورل شي په لیکنه کې اضافه کليمې ، بې ضرورته جملې بیا بیا تکرار نه شي او ناول باید د راپورتاژ ښه خپله نکړي . له دې سربیره د لیکوال ژبه او ډيالوگونه باید د ناول له پېښو او کرکټرونو سره متناسب وي . نالستي کلیوال خپله ژبه لري اود ناول لیکوال باید دهغه ښه استازیتوب وکړي . همدارنگه لوستي کرکټر باید داسې انځور شي لکه څنگه چې دی ، ځکه چې ډيالوگونه یو داستاني او هنري اثر ته سا ورکوي . ولې کله داسې هم په ډراماتيکو اثارو کې پېښېږي چې له ډيالوگونو پرته یو هنري اثر د لوبغاړي له هنري خوځښت او اکشن سره لکه بې کلماتو ژبه ځان ښیي ، لکه د چارلي چاپلین ځانگړي حرکتونه چې یواثرته روح ښیي . نوموړي د یو مرکې په ترڅ کې ویلي دي :

پوښتنه : چارلي که چیرې سینما زیږدلی نه وای تاسې به نن څوک وای ؟

ځواب : دهغه دوزخ په مینځ کې چې «دانتی» په خپل گټور داستان «کمیدی الهی» کې انځور کړی دی یو نوم ورکې چارلي وای :

که چیرې موږ د ناول په لیکلو کې د بیلگې په توگه یادو شوو ټکو ته پاملرنه وکړو ، ښایي ناول داسې یو ځانگړی ریتم خپل کړي چې ځینې ډيالوگونه یې ځان د لنډې کیسې ریتم او شعر ته ورسوي .

زما په اند په هر داستاني ژانر کې غوره ده چې د یوې کیسې او یا دیوې پېښې نکل داسې انځور شي چې د سوژې پټه دېدبه یې زیانمنه نشي .

همدغه لاملونه دي چې د اوسني داستاني ادبیاتو پلاټ د تیرو اولسي کیسو او داستانونو په پرتله د توپیر وړ دي . کنه د پښتو اولسي داستاني ادبیات زرگونه کاله عمر لري چې له پښتنو سره یو ځای زیږېدلي دي چې اوس موږ ډیرې بیلگې لرو چې له اوسني ناول سره ډیر توپیر نلري او همدغه اولسي کیسې په درې ښو موږ ته را پاته دي :

لمړۍ هغه کیسې دي چې په ډیرو ، اجرو کې د نکلیچیانو له خوا ویل کیدې او یا ویل کیږي لکه د دوه ورونو کیسه ، د دغو کیسو دویم ډول هغه دی چې ځینې اولسي کیسې په نظم ویل شوې دي لکه ممتاز شاهزاده او گلو صوبر کیسې .

دریم هغه کیسې دي چې په نظم او نثر دواړو کې کښل شوي دي یانې د کیسې مینځ مینځ کې نظم ته هم ځای ورکړ شوي دي چې دغه کار ښاغلي سمیع الدین افغاني هم کړی دی .

موږ په دغولرغونو کيسو کې دادم خان اودرخانی، سيف الملوک او بدری، جمالي او په لسگونو
نورې کيسې يادولی شو.
په پای کې گران سمیع الدین افغاني ته د شين خالی، د ليکلو مبارکي وایم او په دې هيله چې درنو
لوستونکو ته په زړه پورې وي.

په درناوي
شهسوار سنگروال
۲۰۱۰ - ۸ - ۸ م کال
لندن
*** **

انځورپزه شاعري

محرمو لوستونکو !

د ايوه څرگند حقيقت دی چې په بشری نړۍ کې علم او تخنيک ورځ په ورځ د پرمخ تګ په حال کې دی او نړۍ وال په مختلفو برخو کې د نوی اکتشافاتو شاهدان دي چې بشر د علم، فرهنگ او ادب په برخه کې هم لازمي لاسته راوړنې درلودلې دي.

پدې بحث کې په مشخصه توګه هغه لاسته راوړنو ته اشاره کوم، کوم چې د هرې جامعې د کلتور او ادب پورې تړاو لري او په هغه کې د ليکوالانو او شاعرانو ونډه او فعاليتونو تر څنګ هغه لاسته راوړنې چې د ژبو او ادب د غني کيدو په اړه تر سره کړې يادونه کوم.

هره بشری ټولنه ځانله پوه او مدبره علمي شخصيتونه، ليکوالان، شاعران او هنري استعدادونه لري چې هريو يې په خپله برخه کې د جامعې او خلکو لپاره په خپل وخت کې مشخص خدمتونه د خپلې پوهې او قلم له لارې سرته رسولې چې دهغوې ابتکارات او هلې ځلې تلپاته او نه هيريډو نکې دي.

موږ په هيوادونو او نړۍ کې مشهوره ليکوالان پيژنو چې د هغو تاريخي لاسته راوړنې د قدر وړ او بشريت ته د خپل قلم له لارې د خدمت مصدر ګرځيدلې دي.

همدارنگه د منطقي او د نړۍ په سطحه وتلې شاعران لرو چې هر چا په خپل دور کې خپل شعرونه، مجموعې او ديوانونه په ميراث پاته کړي او په ډيرو نور برخو کې هم د دغسې لاسته راوړنو شاهدان يو.

زما مطلب پدې ليکنه کې په مشخصه توګه د هنر او هنرمند په اړه کوم چې د شاعرانو ښکلي شعرونه په خپل خوږ او اوزونو کې کمپوزوي او بيا يې خپلواک وړاندې کوي ته څه په ژوندۍ بڼه او څه هم د ميديا له لار وړاندې کوي.

پخوا که يو ښکلي شعر په يو ښکلي اواز او کمپوز کې د خلکو زړونو ته لار پيدا کوله خو نن سبا د دغه ښکلي شعر، اواز او کمپوز تر څنګ د يو ښکلي کليپ جوړولو ته هم اړين ضرورت او اړتيا شته چې هنرمندان خپل فعاليتونه د بصري ميديا ګانو بلخصوص تلويزيونو نو له لارې خپلواک وړاندې کوي او وړاندې کوي.

موږ نن سبا د ډيرو هنرمندانو د سندرو او کليپونو سره د تلويزيون له لارې اشنا يو چې بعضي يې

ښکلي او هغه انځورونه په نظر کې نيولي کوم چې د هماغه مشخص شعر د شاعر د شعر انځور پکې ليدل کيږي مگر بعضی هنرمندان دا کليپونه داسې جوړوي چې نه د شعر سره تړاو لري او نه د شاعر د شعر د انځور کومه نښه پکې په سترگو کيږي.

د پورتنی اصل په نظر کې نيولو سره په او سنيو خاصو پرمخ تللو شرايطو کې بشري ټولنه په مشخصه توگه انځورگره شاعرانوته اړين ضرورت احساسوي چې د داسې رشتې شاعرې يو نوي فن او قدم دی د هنر او ادبياتو په برخه کې چې پدې برخه کې د ادب د مينه والو توجه ورته اړوم.

انځور بزه شاعران هغه شاعران دي چې هم ليکوال دي هم شاعر، هغوی خپل د شعر انځور په اوله کې په نثر ليکي او د خپل د انځور مختلف حالتونه په نثر او په مناسب ځايونو کې د شعر په بڼه ترسيموي او په همدې ډول د خپل د ښکلي شعر انځور په نثرې او شعري بڼه ليکي او ټولنې ته يې وړاندې کوي چې دا کار که له يوې خوا يوه نوې لاسته راوړنه ده د ننني جوامعوپه ادبياتو کې د بلې خوا لازمه رهنما يې ده هغه خوږ ژبو هنرمندانو ته چې غواړي خپل د علاقې وړ شعرونه ته لازم او ښکلي کليپونه جوړ او خلکو ته وړاندې کړي.

په همدې هيلې د دې طرحې په نظر کې نيولو سره دادي خپله لمرنې لاسته راوړنه د شين خالي تر سرليک هغه ناول دي چې پخوا د لنډو کيسو په ډول او اوس د همدې ناول په بڼه د ادب مينه والو ته وړاندې کوم او د بشري نړۍ ټولو شاعرانو او ليکوالانو څخه هيله لرم چې د دې اصل په نظر کې نيولو سره په دې برخه کې خپل ادبي فعاليتونه لا گړندې کړي.

قدرمنو لوستونکو !

لکه څنگه چې هره بشري ټولنه ځانله ځانگړي خصوصيات، کلتور، رسم، رواجونه او منل شوي اصول لري په همدې ډول په بيلابيلو پرگنو کې دا اصول، کلتور او منل شوي رسم او رواجونه سره توپير لري.

په جهاني کچه د غرب، شرق، پرمختللو جوامعو او ورسته پاتې هيوادونو او همدارول د ممالکو په سطحه هم د مختلفو ولاياتو، کلو او بانډو رسم، رواج او خصوصيتونه سره تفاوت لري.

په همدې اساس په دې ليکنې کې د شين خالي ترسرليک چې يو ژوندی تاريخي کيسه او زموږ د

گران هیواد د کلیوالې ژوند هغه ریښتني داستان دی چې د دې دوو پاکیزو ځوانانو شین خالی او زیرگل د ژوند د هیلو او ارمانو د پوره کیدو سربیره د کلو او بانډو رسمونه، رواجونه او خلکو د مصرفیتونو انعکاس دی چې د شین خالي په لنډو کیسو کې څرگند شوی دی.

هیله ده چې دا لنډې ادبي ټوټې د لوستونکو د توجه وړ وگرځي او همدارنګه د دوستانو څخه هیله کېږي چې پدې برخه کې د دې لیکنې د لاغني کیدو په اړه خپل رغنده وړاندیزونه له موږ سره په لاندې پته شریک کړي.

s-afghani@hotmail.de

په ډیره مینه

سمیع الدین افغاني

۲۰۱۰ - ۵ - ۳ م کال

*** **

د شين خالۍ كيسه

لمړۍ برخه

شين خالۍ

شين خالۍ چې همزولو او د كلي او سيدونكو ورته د نازه شنو خطاب كوه، مور او پلاريې هغه په وړكتوب كې د تره خوې زيړگل ته په نامه كړې وه. زيړگل لا كوچنۍ وه چې مور او پلاريې په حق رسيدلې وه نو د زيړگل تره دهغه تعليم، تربيه همدارنگه اعاشه او روزنه كوله او هغه ته يې د اولاد په سترگو كتل چې په رښتيا سره زيړگل د مور او پلارنشتوالی كم احساسوه.

په شين خالۍ باندې هم زيړگل ډيرگران وه او هغه ته به يې دخپل راتلونكو د خوشبختيو اميد او د ژوند شريك په سترگو كتل.

زيړگل چې د شين خالۍ حسن، صورت او كليوالۍ خيره هميشه په سترگو كې وه، دهغې په ليدو به د مينې، محبت، هيلو او ارمانو نو تنده ماتوله او هميشه به يې دهغه ترخولې داسې زمزه تر غوږو كيده:

خه ښكلا خه نازونه يې دی
تور اوربل شنه خالونه يې دی

شين خالۍ په رښتيا هم طبعي ښكلا لرله چې د كلي په خورلنډو او د كلي دا او سيدونكو لپاره د مينې، محبت او احترام نمونه وه، دهغې ښكلې خيره، تورې بادامي سترگې او د ناز كتل په زيړگل خاص اثر اچوه چې بيا كله كله به يې دهغې په ليدو د ځانه سره داسې زمزمه كوله:

چې كتل كړي په ناز لکه حوره

بنکلی مخ یې ځلیږی له نوره
شوڅ نظر سترگه کونه یې دی
تور اوربل شنه خالونه یې دی

او کله کله به یې داسې ویل :

چې له ورايه په ناز ناز کتل کا
په زړگي مې د غشو ویشتل کا
جادوگر منتر و نه یې دي
تور اوربل شنه خالونه یې دي

د شین خالی په تندي ، زني او اننگو کې بنکلي طبعي شنه خالونه وه ، که څه هم هغې ددې شنو
خالو ارزښت دومره نه احساسوه خو دهغې جگې ونې او د شنو خالو بنکلا ځانله رنگ او خوند
ورکړی وه چې زیرگل به هغه داسې اظهار وه :

جگه ونه شمشاد یې قامت دی
ده مغروره شاهین یې صفت دی
ناز ادا فریبونه یې دی
تور اوربل شنه خالونه یې دی
او په اخر کې به یې خپل د مینې سندر داسې ختموله :

افغاني حسن جوړ شو خالودی
چې یې وړی زړگی په پلمودی
پراته زړه کې غمونه یې دي
تور اوربل شنه خالونه یې دي

*** **

دوهمه برخه

شین خالی

شین خالی ته دشنو نوم په اوله کې دومره په زړه پورې نه و ، خو هغه پدې پوهیده چې کلیوال هغه د نازه پدې نوم یادوي نو چې کله کله به زیرگل ورته دشنو خطاب کاوه هغې به د زیرگل په اواز کې د مینې او محبت احساس کاوه .

شین خالی د مور او پلار یواځینې لور وه چې هغه یې ډیره نازوله او طبعې پسې به یې گرزیدل .

هغې د کلیوالي سینگار سره ځانګړی علاقه وه همدا چې بنجاره به د کلي په کوڅو کې پناړو سرشونو مور ته به یې په خواږه اواز کې ویل .

مورې بنجاري ماما راغلی دی او د مور څخه به یې د بنجاره نه د اخیستلو پیسې او یا څه جوار غنم ترلاسه او د کلي د نورو همزولو سره یوځای د بنجاري ماما نه د سینگار شیان رانیول .

شین خالی د بنجاري ماما نه چارگل ، پازیب ، سیخکونه ، دنداسه ، عطرونه او د کلیوالي هر ډول د سینگار شیان خونبول او مور ته به یې داسې زمزمه کوله .

مورې بنجاره ماما راغلی دی

نور شیان یې ډیر دي د پایزیب یې څومره ښکلی دی

مورې بنجاره ماما راغلی دی

په رښتیا هم چې کله به شین خالی په کلي کې تېریده نو خوشبویی به د کلي په کوڅو کې ترې په ګډه اوه ، رنگ رنگ سیخکونه یې په اوربل قطار ، سترګې په کجلو تورې او د پایزیبو شرنگهار یې د لرې اوریدل کیده . چې هغې به د بنجاري په راتګ دمور نه د پیسود ترلاسه کولو لپاره داسې بهانې کولې .

مورې پیسې راکه چې پایزېب مې ډیر خوښیږي
رنگ رنگ سیخکونه په اوربل مې هوسیري
عطر شام پاریس مې په دماغ ډیر ښه لگيږي
نقدی پیسې نه وی ماما پور په ځان منلی دی
مورې بنجاره ماما راغلی دی

شین خالی په کلیوالي سینگار کې د کلي د نورو خورلنډو څخه مخکې وه ، د هغې به همیش
لاسونه په نگریزو سره وه ، ښکلې نټکې به یې په سپینه تڼده بلیده او د سرو زرو چارگل به یې په
پوزې گرزاه ، د هغې به همیشه په دنداسې شونډې سرې او غاښونه سپین وه او په ډیر شوق کله
کله مورته داسې ویل .

اخلم دنداسه چې دنداسه مې ډیر خوښیږي
سری شونډی چې گرځم نو اشنا مې خوشحالیږي
تورې تورې سترگې په کجلو ښه ښکاريږي
سرو زرو چارگل ماما په برج کې ساتلی دی
مورې بنجاره ماما راغلی دی

شین خالی به دمور او همزولو سره د زړه راز او هیلې داسې شریکولې .

ځان چې مې سینگار کړه بیانو ځمه دگدر په لور
مورې دهمزولو سره نن دمازدیگر په لور
ډیر به شم خوشحاله چې دیارشم د نظر په لور
اچوم ټکریی چې افغاني کلتور مو ښکلی دی
مورې بنجاره ماما راغلي دی

بنجاره ماما

نور شيان يې ډير دي داپايزيب يې خومره بنکلی دی
موري بنجاره ماما راغلی دی

مورنه پيسې غواړي چې پاييزيب يې ډير خوښيږي
رنگ رنگ سيخکونه په اوربل يې هوسيري
عطرشام پارييس يې په دماغ ډير ښه لگيږي
نقدی پيسې نه وی ماما پور په ځان منلی دی
موري بنجاره ماما راغلی دی

اخلي دنداسه چې دنداسه يې ډير خوښيږي
سری شونډی چې گرځي نو اشنا يې خوشحاليږي
توري توري سترگې په کجلو ښه ښکاريږي
سرو زرو چارگل ماما په برجيب کې ساتلی دی
موري بنجاره ماما راغلی دی

ځان چې يې سينگار کړه بيانوځي نور دگدرپه لور
موري د همزولو سره نن دمازديگرپه لور
ډير به شي خوشحاله چې ديارشي دنظرپه لور
اچوی ټکري يې چې افغاني کلتوري يې بنکلی دی
موري بنجاره ماما راغلی دی

*** **

دریمه برخه

شین خالی

د شین خالی پلارد کور ترڅنگ یوه ښکلې ښې جوړ کړې و چې د کلي د لوبې بیالې څخه یې یوه وړه بیاله ورته ویستلې وه کوم چې دهغې نه به یې د ښې د حاصلاتو د خړوبولو لپاره استفاده کوله او همدارنگه د باغچې په مینځ کې یې د ابویکې درولې وه کوم چې د دې بیالې په اوبو خرڅیده چې دهغه د پاسه یې داغزو کوټنې جوړه وه نو چې کله به یې داغزو په کوټنې اوبه وشیندلې، پکې به مرتوبه او تازه هواهرې خوا شړله چې په اوږې او گرمۍ کې د ناستې او د گرمیو څخه د خلاصون مناسب ځای گڼل کیده.

په ښې کې رنګارنګ گلان لکه سره او سپین گلاب، نرګس، شبو، رامبیل، چمبېلي، کشمالې او نورو ښایسته گلانو سره بیرته ترکاری لکه تور بادنجان، بینډی، رومي بادنجان، پالک، ملی، نوش پیاز، ترائی او ډیر نور مختلف حبوبات او د کور ضرریات کرل چې زیرگل به دهغو څخه څارنه کوله.

زیرگل د درس او تعلیم ترڅنگ د تره سره د کرنې او مالدارۍ په برخه کې پوره لاس ورکاوه، هغه چې کله به د ښوونځۍ څخه فارغ شونو ځمکو د خړوبولو او د څارویو په روځنې به بوخت و.

زیرگل د زمیندارۍ په برخه کې د تره سره اوږه په اوږه کار کوه، د محکې په اړولو لکه ماله، قلبه او ابولگولو کې یې د بزګر سره مرسته کوله.

شین خالی چې په خپل سینګار مینه وه یو ورځ زیرگل ته چې د باغچې په سمبالو بوخت وه داسې وویل:

زیرګله دیره مده وشوه چې د بنجاري پته نه لږېږي.

زیر گل چې په باغچې کې په خپل کار بوخت ؤ شین خالی ته پې وکتل او بیرته په خپل کار بوخت
او په جواب کې ورته وویل:

بیا دې دکوم سینگار شوق په سر کې راغلی دی .

شین خالی په جواب کې ورته وویل:

ته نه گوري چې لیچې مې تشی دی او زه د زرگردوکان نه د نو جامو لپاره پاولي غواړم .

زیر گل سر ورته وښوروه او ورته یې وویل :

سمه ده سبا له خیره د مور نه دی اجازه اخلم د زرگردوکان له دی بیایم او بیرته په خپل کار بوخت
شو .

زیر گل ته د شین خالې دا هیله ډیره خوندوره وبریښیده او له ځانه سره پې داسې زمزمه کوله:

مانه د زرگردوکان

خیالي پاولي غواړي

سپینی لیخې تشې گرځي

لیلا ځمانه شنه بنگړي غواړي

سبا کله چې زیر گل د ښوونځی څخه راستون شو نو د شین خالی پلار د روغې نه وروسته ورته
داسی ویل:

زیر گل څویه !

زه د یو ضرور کار لپاره ښار ته روان یم او نن ځمور د اوبو واری هیله ده چې د بزگر سره د ابو په
لگولو کې مرسته وکړې او پام دې وې چې څاروی هم درنه وگي یا تېري پاته نشي .

زیر گل چې د شین خالی سره د زرگردوکان وعده کړې وه او د بلې خوا د تره دخبری نه تیریدل هم
ورته گران وه په جواب کې ورته وویل:

سمه ده تاسو بیغمه اوسې زه کارونه سمبالوم .

شین خالی چې د پلار او زیر گل خبری واوریدې خوا بدي بیرته د کلا انگرې ته ننوتله زیر گل د شین
خالې په ټنډه پوه شو وروسته پې ورته وویل:

شین خالی ته مروریره مه، سبا به له خیره وخته تا د زرگردوکان له بیایم.

کله چې ما بنام زیرگل د کارو څخه فارغ شو نو د کاکا ناوې نه چې زیرگل به د مور مینه پری ماتوله
د سبا ورځې د شین خالی د زرگردوکان د تگ اجازه واخیسته او سبا دواړه د زرگردوکان په لورې
روان شول چې په لاره کې زیرگل د ځانه سره داسې زمزمه کوله:

اشنا ځمانه مرورده
د لاس بنگرې می خوږ اشنا په بی صبری غواړی
سپینی لیڅې تشې گرځي
لیلا ځمانه شنه بنگرې غواړي

نو کله چې د زرگردوکان ته ورسیدل نو زیرگل زرگرتنه داسې اظهار وکړ:

زرگړه نقدی روپی واخله
مانه اشنا د لاس بنگرې په خپل مرزی غواړی
سپینی لیڅې تشې گرځي
لیلا ځمانه شنه بنگرې غواړي

ورسته بیا زیرگل په ډیره مینه داسې زمزمه کوله:

بنگرې دیار په لاس کی خوند کړی
په سپین مړوند د بنگرېو شرنګ بڼکلی ځوانی غواړی

سپینی لیڅې تشې گرځي
لیلا ځمانه شنه بنگرې غواړي

*** **

خلورمه برخه

شین خالی

زیرگل چې د شین خالی په کلیوالي حسن او سینگار زړه بایللی وه ، تل به یې د هغې په مینه کې کله کله ښکلې شعرونه او په زړه پورې کمپوزونه جوړول ، خوږې سندرې به یې زمزمه کولې او ښه شاعرانه طبعه یې درلوده ، هغه د ټنگ ټکور سره ځانگړې مینه درلوده او د موسقي د آلاتو په غږولو کې یې خاص مهارت درلود ، ډیر خوږ بآب او ستار یې غږاوه او په زړه پورې بگتۍ ، لوبې ، چار بیتې او غزلونه یې کمپوز کړي وې نو تل به په خوښیو ، اخترونو ، نوی کال او د کلي په ښادیو کې ځوانان په حجره کې راټولیدل او د ټنگ ټکور او خوښي مراسم به اجرا کیده ، زیرگل به ستار غږاوه او د کلي د نابې ځوی میراجاني به د منگي او کاسې څخه داسې خوږ اواز پورته کاوه چې شاوخوا د کلي ځوانان او د ساز او آواز مینه والو به ښه خوند ترې اخیست .

د زیرگل سندرې د هغه د زړه سندرې وې همدا وجه وه چې د هغه د سندرو مینه وال نه تنها د کلي اوسیدونکي بلکې په سیمې کې د زیرگل د نامه سره خلکو پیژندگلوی لرله . زیرگل به کله کله لکه گلا جان استاد امسا په لاس کړه دستار او منگي سره به یې داسې ښیاسته لوبې ، بگتۍ او د گلا جان استاد پیښې کولې چې په رښتیا به د ټنگ ټکور نه ورسته د کلیوالو روحیه بله او د خوښې احساس به د کلي په اوسیدونکو کې تر سترگو کیده .

شین خالی هم د زیرگل په مینه مسته او د زیرگل د پام او نظر د جلبولو لپاره خپل کلیوالي سینگار ته خاصه پاملرنه لرله ، هغې دلښته په شان جگه ونه او د کوترې په شان د پنډو په څوکه تگ او رفتار درلود چې زیرگل به کله کله داسې ویل :

د کلی مینځ کې د پنډو په څو کوټله شین خالی
لکه کوټره مې د ورايه ولیده شین خالی

راغلی زیرگل چې دشین خالی دلارې تگ او دهغې کلیوالې سینگار او نزاکتونو تراغیزې لاندې
وه، خپل د سترگو لیدلۍ حال داسې اظهار وه:

د سیخکوکتاریې جوړ وه د اوربله ځینې
په یو نظریې زړګۍ ویوړه د گوگل ځینې
په سرو منګلو یې لاس تیر کړه د کاکله ځینې
په هر قدم کې لکه لښته ماتیده شین خالی
لکه کوتره مې د ورايه ولیده شین خالی

شین خالی به تل د خپلو همزولو سره گذر ته تله او کورته به یې د چنډاک پاکې اوبه راوړلې نو چې
کله به د اوبو راوړلو څخه فارغه شوه، بیا به د خپلو خور لنډو سره په چکر شوه چې زیرگل به داسې
زمزمه کوله:

خپلو همزولو سره وتې په چکرو نه
بنکلی موسم د پسرلي او مازیګرو نه
د پلو لاندې پټ کاته یې په هنرو نه
د نجنو مینځ کې لکه شمع بلیده شین خالی
لکه کوتره مې د ورايه ولیده شین خالی

او په اخره کې زیرگل د خپلې مینې سندره داسې ختموله:

یو یې په غاړه سور کمیښ گل بخمل وه نه
په جگه پوزه د چارگل یې جلو بل وه نه
دا خوشبویي چې په گډا ترې د سنبل وه نه
په افغاني لباس کې بنکلي بنکاریده شین خالی
لکه کوتره مې د ورايه ولیده شین خالی

کلیواله جلی

د کلی مینځ کې د پنځو په څو کوتلله جلی
لکه کوتره مې د ورايه ولیدله جلی

د سیخکوکتاریې جوړه د اوربله ځینې
په یو نظریې زرګی ویوړه د ګوګله ځینې
په سرو منګلو یې لاس تیر کړه د کاکله ځینې
په هر قدم کې لکه لښته ماتیدله جلی
لکه کوتره مې د ورايه ولیدله جلی

خپلو همزولو سره وتې په چکروه نه
بنکلی موسم د پسرلي او مازیګرو نه
د پلو لاندې پټ کاته یې په هنرو نه
د نجنو مینځ کې لکه شمعې بلیدله جلی
لکه کوتره مې د ورايه ولیدله جلی

یو یې په غاړه سور کمیس گل بخمل وه نه
په جګه پوزه د چارګل یې جلوبل وه نه
دا خوشبویي چې په ګډا ترې د سنبل وه نه
په افغاني لباس کې بنکلي بنکاریدله جلی
لکه کوتره مې د ورايه ولیدله جلی

*** **

پنځمه برخه

شین خالی

زیرگل د شین خالی په پاکه مینه ډیر خوشاله او هغې ته پې د خپل راتلونکې ژوند د ترخو او خوږو شیبو د شریکې په سترگو کتل او پدې فکر کې وه چې څنگه د واده سرشته ونیسې او خپله معامله راتوله او خپله کوژدنه په خپل کاله کړې .

که څه هم څو وارې زیرگل دا خبره د شین خالی د مور سره شریکه کړې وه ، خو د هغې څخه پې داسې جواب ترلاسه کړی وه .

زړگله زویه !

مور او پلار دې خدای وېښه ، ته پوهیږې چې شین خالی هغوی تاته په وړکتوب کې په نامه کړې وه ، اوس شین خالی ستا امانت دی زه او اکا دې په دې برخه کې کومه ستونزه نلرو خو خبره داده چې .

زیرگل د شین خالی مور ته مخ راواړوه او رته پې وویل :

نو څه خبره ده اکا ناوې ؟

د شین خالی مور خپلو خبرو ته داسې ادامه ورکړه :

گوره زیرگله ځویه ، ته پدې پوهیږې چې ته دې په اکا او په موږ ډیر گران پې ، موږ نارینه اولاد نلرو او موږ ته د اولاد حیثیت لري ، موږ دا هیله لرو چې ته د پوهې او تعلیم خاوند شې او کله چې درسو نه فارغ شوي که د خدای رضا وه بیا به د واده سرشته درته ونیسو ، ته پدې برخه کې هیڅ تشویش مکوه او خپلو درسو ته دې پام ونیسه چې په تعلیم کې د همزولو نه بیرته پاته نشي .

زیرگل ته هم د اکا فیصله ښه بریښیدلې وه او همدا وجه وه چې په ډیره ښه درجه پې د دولسم

ټولگي د فراغت شهادت نامه تر لاسه کړه .

کله چې زیرگل د دولسم ټولگي څخه فارغ شو ، تره یې زیرگل فراغت هغه ته مبارکي وویلله او د لوی خدای شکر یې ادا کړ چې دهغه هیله کوم چې زیرگل دتعلیم او پوهې خاوند شي تر یو حده تر سره شوه .

د زیرگل پام داوس لپاره ددرسو څخه فارغ او د کروندگری په کارونو مصروف وه ، خو سره لدې کله کله د کانکو دازموینې لپاره به یې په خپل پخوانۍ درسونو مرور کاوه او د فراغت په وخت کې به د ریاضي ، کمیاء معادلې له ځانه سره حلوې او دمکتب د دورې نور مضامین یې هم لوستل .

څه مده ورسته زیرگل خپل د بنوونځي د دوری همصنفیانو ته په خپله حجره کې د میلستیا بلنه ورکړه ، د بنوونځۍ دوستانو هریو دتعلیم ددورې خپلې خاطرې خوږو او ترخو شیبو کیسې کولې او د لیسې د دورې د فراغت څخه یې خوښي څرگندوله .
د دوی کیسې او د زړه خواله ترناوخته دوام وکړ ، په اخر کې د زیرگل یو نژدې دوست دهغه سره داسې پوښتنه شریکه کړه :

زیرگله !

څه تصمیم لرې په همدې تحصیل قناعت کوي یا که غواړې چې تحصیلاتو ته دې ادامه ورکړې ؟
زیرگل په جواب کې ورته وویل :

دیرې موهمې مسلې ته مو اشاره ورکړه ، ما پدې برخه کې کوم قاطع تصمیم ندې نیولې ځکه د لوړو زدکړو امکانات یوازې په لویو ښارو کې امکان شته ، خو په هر صورت کې زه تصمیم لرم چې د کانکور ازموینه ورکړم ، وگورم چې روزگار موږ سره څه کوي دبلې خوا اکا مې هم دا نظر لرې چې زه باید خپل تحصیلاتو ته ادامه ورکړم .
صرف یو مشکل شته که چیرې زه د تحصیل لپاره مرکز ته لاړ شم دلته به د کورنې د سرپرستۍ مسئله څنگه شي ، اکاته هم هغه د ځوانې قوت ندی پاته د بلۍ خو د شین خالي څخه لرې کیدل هم گران دي ، په هر صورت یو ځل د کانکور ازموینه ترسره شي وگورو چې قسمت او نصیب مو کوم لور ته بیایې او څه راسره کوي .

شین خالی هم د زیرگل د مساپري تر فداره نه وه او د زیرگل د جدایې توان یې په خپل وجود کې نه

ليده ، هغې به هميش د مور سره دا ويل :

زيرگل زموږ د کار سړی دې خدای دې ژوندی لري تل د پلار سره د دځمکو او مالداري په کارونو کې بڼه مرسته کوي ، زموږ جوړ او ناجوړ ټول په هغه دي خدای دې د هغه سيوری له موږ سره نه کموي .

زيرگل چې د شين خالي په مينه او انتظار کې شپې او ورځې تيرولې ، د هغه په ياد به بې کله کله د زړه د سوزه داسې د مينې او محبت زمزمه کوله:

راشه چې سپرلی دې شم گلزار دې شم
راشه چې د بدې ورځې يار دې شم
ستاد پاکې مينې محبت کې يار
ژوند شمه وړمه شمه بهار دې شم

زيرگل د خپلې پاکې مينې په برياليتوب متمن وه او داسې به بې ويل:

نه شته بله لار ، نه بل تدبير چيرې
راشه چې مرهم دې شم قرار دې شم
ته ما ته په مينه مينه وگوره
زه دې سره لمبه شمه انگار دې شم

هغه د خپلې پاکې مينې او اخلاص اظهار داسې کاوه:

ما سره جذبه ده محبت زړه کې
راشه چې کاکل دې شم سينگار دې شم
مينه د اخلاص سره خوند کوي
راشه چې د مينې وفا دار دې شم

زيرگل چې د شين خالی جگه ونه ، هسکه غاړه او د پايزيب شرنګهار زړه وړی وه نو په اخر کې به بې د خپل د مينې سندره داسې ختموله:

هسکه غاړه زيب لري اميل سره
راشه چې د سپينې غاړې هار دې شم

شرنگ دې د پاييزيب په زرگي بڼه لگي
راشه چې پاييزيب دې شم شرنگار دې شم

راشه چې سپرلی دې شم

راشه چې سپرلی دې شم گلزار دې شم
راشه چې د بدې ورځې یار دې شم
ستاد پاکې مینې محبت کې یار
ژوند شمه وړمه شمه بهار دې شم
نه شته بله لار ، نه بل تدبیر چیرې
راشه چې مرهم دې شم قرار دې شم
ته ماته په مینه مینه وگوره
زه دې سره لمبه شمه انگار دې شم
ما سره جذبه ده محبت زړه کې
راشه چې کاکل دې شم سینگار دې شم
مینه د اخلاصه سره خوند کوي
راشه چې د مینې وفادار دې شم
هسکه غاړه زیب لري امیل سره
راشه چې د سپینې غاړې هار دې شم
شرنگ دې د پاييزيب په زرگي بڼه لگي
راشه چې پاييزيب دې شم شرنگار دې شم

*** **

شپږمه برخه

شین خالی

زیرگل خپل د راتلونکي ژوند په فکر کې ډوب او کله کله به یې له ځانه سره ویل چې انسانان د ژوند په مختلفو پړاوونو کې د مختلفو مسایلو، کړکېچونو او پرابلمونه سره مخامخ کیږي خو پوه او کامیابه خلک هغوی دي چې د دغو مسائلو، مشکلاتو او مواعینو په مقابل کې د پوهې او معقولیت نه کار واخلي، که چیرې انسان د ژوند پدې پړاوونو کې معقول دریځ او عملي ګامونه او چټ نه کړي بیا ورسته هغه فرصت نه ورته میسرېږي.

زیرگل پدې سوچونو کې دي نتجې ته رسیدلې وه په هر ډول چې وې خپل تحصیلاتو ته باید ادامه ورکړي، هغه د راتلونکي ژوند د خوشبختیو اساسي لار په تعلیم او زده کړه کې لیدله، او دا ورته جوتنه شوې وه چې دلور ولاسته راوړنولپاره باید لوړو زدکړو ته ځان چمتو کړي.

څه مده ورسته د هیواد په مرکز او ولایاتو کې د دولسم ټولګیو د فارغینو د کانکور د ازموینې نېټه اعلان شوه، زیرگل هغه همصنفیانو ته کوم چې د ازموینې د نیتې خبر یې نه وه ترلاسه کړی خبر ورکړ او د خپلوتږدی دوستانو کوم چې د ازموینې لپاره بې امدګې ښودله، دا هیله وکړه چې یوځای به د ازموینې لپاره درسی پروګرام په مخ بیایي په همدې اساس زیرگل خپلو ملګرو ته داسې وړاندیز وکړه چې د ازموینې تر نیتې پورې به هر ورځ د سهار د نه بجو نه بیا د غرمې تر دولس بجو پورې د دوی حجرې ته راشي او د ازموینې په احتمالي پښتنو به سره په شریکه کار وکړي.

د زیرگل دا په موقعي وړاندیز د ټولو د تایید او ملاتړ وړ وګرځید او هره ورځ به په هجره کې یو ځای د فزیک، کیمیا، ریاضې معادلې حلیدلې او همدارنګه د بیالوژي، تاریخ، جغرافیه

، دينې اونورو مضامينو سوالونه بيرون نويې او دهغو لپاره يې مناسب جوابونه برابرول چې په رښتيا سره هم د دوی دا هلو ځلو بڼې پايلې اولاسته راوړنې د دوی په برخه کړې.

زيرگل همدا سې چې د طب مسلک خونبيده په ډير عالي نمر و همدې پوهنځي ته بريالي شو او نور ملگرو يې هم د کارنکور آزمويڼه په بري پای ته ورسوله او د خپلو خونبې د پوهنځي گانو په لستونو کې خپل نومونه وليدل ، هغو يو بل ته يې د خپلو د زحماتو اولاسته راوړنو څخه مبارکي وويله او د خوشحالي اظهار يې کاوه .

زيرگل او دهغه ملگري په ډيره خوشحالي بيرته خپلو کلو او بانډو ته راستانه شول او د خپلو برياو زيری يې خپل دوستانو ، کليوالو او د کورنيو غړو ته ورکړ ، هغوی هم د دوی لاسته راوړنې ولمانځلې او هغو ته ئې مبارکي وويله .

زيرگل اوس د يو نوي حالت سره مواجه وه ، هغه پدې مسألې فکر کاوه او پدې پوهيده چې د منظم درسونو د تعقيب لپاره هغه محصلين چې د ولاياتو نه کومو پوهنځيو ته د برياليتوب چانس ترلاسه کړې وي بايد د مربوطه پوهنځيو د پوهنتونونو په ليليه کې ميشت شي ، هغه پدې فکر کې وه چې ددې په تلو به څوک د کورنې جنجالونه حلوي او د هغوی جوړيا ناجوړ ته ځان رسوي ، په همدې چرتونو کې ډوب وه چې تره يې ورته غږ کړ .

زيرگله ځويه !

ته راځه چې څه ضروري خبرې درسره لرم .

زيرگل په بيره ځان تره ته ورسوه او بعد له سلامه يې ورته وويل اکا څه مو ويل ؟

هغه په داسې حال کې چې شين خالي او دهغه مور هم هلته ناسته وه زيرگل ته د سلام د ځوابه وروسته داسې وويل :

زيرگله !

هغه لږ څه غلی شو بيا يې په داسې حال کې چې خپلې ميرمن او شين خالي ته کتل زيرگل ته داسې وويل :

ته پدې پوهيږې چې په ژوند کې خوشبختي ، هوسا او آرام ژوند په خپله سړي ته نه راځي ، د دې لپاره چې سړي خپل هدف ته ورسيدې لازمه ده مطلب ته درسيډلو لپارکوشش وکړي او زحمت وباسي . زه ستا په تشويش او مشکلاتو باندې پوه يم ، ته زموږ له خوا هيڅ تشويش مکوه ، ته اوس کوشش وکړه چې هوښيار طبيب درنه جوړشي ، زموږ په کلو او بانډو کې ډاکتر ته ډير ضرورت

دی او ډاکتران په ولسونو کې د عزت او اعتبار خاوندان دي ، په موږ هم عمر تیر شوي او ډاکتر ضرورت احساسوو .

دوهمه خبره داده چې د زميندارۍ کارونه بزگر په مخ بيا بې بيا هم ستاسو د تحصيل ځای دومره لرې ندې ، ته کولی شې د هفته په رخصتيو کې کور ته راشې ، او که بيا هم کوم مشکل وه بيا حتمي تا خبروو ، زه فکر کوم زه اوس داسې مشکل نه وينم چې هغه دې ستا د تحصيل خنډ وگرځي ، زموږ مشوره تاته همدا ده چې ته دې بې له کومې اندېښنې خپلو زدکړو ته ادامه ورکړې .

د شين خالۍ مور هم زيرگل ته ډاډ ورکړ او وته يې وويل :
زيرگله ځويه !

اکا دې رښتيا وايې ته هيڅ تشویش مکوه ته بايد زحمت وباسې چې تانه يو هونبیار طبيب جوړ شې .

زيرگل چې خپل تره او د هغه هرې فيصلې ته په درنو سترگو کتل ، تره ته يې په جواب کې وويل :

اکا څه چې ستاسو مشوره وې هغه ماته منظوره ده .

زيرگل د ځايه پاڅيد او شپې ئې تر ځان چارپيره کړه او د څارويو د راوستلو په تکل کې شو ، خوپه لار کې ئې د شين خالۍ نه د جدا کيدو فکر ټکنی کړی وه ، د هغې څخه د جدائې تحمل ورته گران وه خو هغه ته بله لار معقوله نه برينښيده .

شين خالۍ ته هم د زيرگل بيلتون د تحمل وړ نه وه ، خو د پلار د فيصلې خلاف يې هم هغه نه شو ستونزلی ، مجبوره وه د پلار فيصله ومني او د زيرگل دبيلتون د زعم او حوصلې توان پيدا کړي .

شو ورځې ورسته د پوهنتون د درسونو د پيل موقه راوړسيده ، زيرگل او د هغه ملگري يوه ورځ د مخه بازار ته لاړل . زيرگل د ځان لپاره نوې جامې ، جمپرونه او نوې بوتان راونيول ترڅو د پوهنتون په ساحه کې يې دنورو محصلينو سره سيالي برابره وي ، همدارنگه ملگرو يې هم دخپل ضرورت وړ شيان راونيول او د وعدې سره سم سبا د وخته د زيرگل دوی کره راغلل ، د زيرگل دوی په حجره کې نور دوستان او د کلي خلک هم د دوی د مخه ښې په مقصد راټول شوې وه .

د زيرگل د ملگرو د رارسيدو سره سم د کلي او سيدونکو ، سپين گيرو او دوستانو بې هغوی ته د دوعا لاسونه اوچت او دلوی خداي له درباره څخه هغو ته د صحت او کاميابۍ هيله وکړه .

د شين خالی مور هم هغوی ته د دوعا لاسونه پورته کړ او د خداي پاماني وروسته بې رږنې
اوبه د ټوټکې په دود د هغوی پسې وشيندلې.
زير گل او د هغه ملگرو خپل بيکونه تر غاړه او د ولايت د مرکز په لوري روان او هلته په بس کې
سپاره او ورسته له دوه ساعته منزله د پوهنتون مرکزي ليليې ته ورسيدل.
د پوهنتون د ليليې په انگر کې د محصلينو دهستوگنې د خونو لست زړول شوې وه، هريو د خپل
دهستوگنې خونه، د لباس المارې او د خوب ځاي پيدا کړ او د نويو ملگرو سره بې معرفت حاصل
کړ.
زير گل چې زما نژدې ملگری او د زړه د رازونو يار وه، ورسته له څو اوښو د هغه ليدلو لپاره لارم،
هغه چې به هميشه د خپل د شين خالی د پاکی مينې کيسې زما سره شريکولې زما په ليدو ډير
خوشاله او د نوې ژوند د کيسو ورسته د شين خالی د بيلتون په هکله داسې ويل:

د فکر تال کې زنگيده ليونۍ
بيا په زړگي مې وريده ليونۍ

زير گل چې په رڼا او خوبونو کې د شين خالی څيره ورته په فکر او خيالونو کې زنگيده د خپل
خوب کيسه داسې کوله:

ما مې د زړه ورته داغونه شميرل
دا بې پروا وه خنډيده ليونۍ

هسې بې درده بې احساسه نه وه
ځما په مينه پوهيده ليونۍ

ما چه اظهار ورته د مينې کوه
لکه د گل به غوړيده ليونۍ

او د خپل د مينې سندره بې داسې ختموله:

افغاني څومره ښې شيبې تيرې شوې
چې په مالت کې اوسيده ليونۍ

ليونۍ

د فکر تال کې زنگيده ليونۍ
بيا په زړگي مې وريده ليونۍ

ما مې د زړه ورته داغونه شميرل
دا بې پروا وه خنډيده ليونۍ

هسې بې درده بې احساسه نه وه
ځما په مينه پوهيده ليونۍ

ما چه اظهار ورته د مينې کوه
لکه د گل به غوړيده ليونۍ

افغاني خومره بڼې شيبې تيرې شوې
چې په مالت کې اوسيده ليونۍ

*** **

اوښه برخه

شین خالی

زیرگل ورو ورو د ښاري ژوند ، د پوهنتون د ماحول ، نویو دوستانو ، ملگرو او استادانو سره اشنا کیده خو په هغه کې د کلیوالي ژوند تاثیرات او کرکتر د ورايه په سترگو کیده . هغه هم د کلو او بانډو ژوند او د ښاري ژوند توپیرونه احساسول ، هلته په کلي کې د زمینداري او مالدارۍ تر څنګ پر ګنیزې مراودې او ورځنۍ چارې ، دلته د علم او پوهې ماحول دا هغه تفاوتونه وه چې زیرگل ورسره نوی بلدیده ، هغه به کله کله دا متل کاوه چې وایې :
چیرته چې اوسې ، په خوی به د هغو شې .

خو د زیرگل هغه ساده او بې کبره ژوند سبب شو چې په ډیر لږ وخت کې ځانله ډیر دوستان او صادق ملګري او اخلاصمندان پیدا کړي .

زیرگل د تحصیل په شرایطو کې د وخت په ارزښت او ماهیت ښه پوهیده ، هغه د اپتیلي وې چې باید وخت ترې بې خایه تیر نشي ، هغه ته دا جوته شوې وه چې د طب د مسلک لمرې یا مقدماتې کال د زحمت او د زیاره سره دي ، ځکه چې پدې لمرې او دوهم سمسترونو کې د طبي نوو ترمنالوژیو سره اشنا کیدل او همدارنګه د انګلیسي ژبه او لاتینې اصطلاحات په طب کې هغه اساسي او ضروري مطالب دي چې د هغو یادول په بنسټیزه توګه د هر محصل د پوهې او د هغه دراتلونکي ژوند اساس تشکیلوي ، په همدې وجه هغه به تل د فراغت وخت د پوهنتون په کتابتون کې تیرووه او هلته به یې مسلکي کتابونه متالع کول او د طب د علماو د نظریاتو سره هم اشنا کیده او همدارنګه په کتابتون کې به د ورځپاڼو جرایدو او مجلو څخه په استفادې د وطن او د دنیا د حالاتو څخه ځان خبروه .

هغه د پوهنتون په ساحه کې د نورو اندېښنو ، نظرياتو او د احزابو تر فدارانو سره اشنا کيده ، د مختلفو نظرياتو پيروانو به ورسره سياسي بحثونه کول .

هر تنظيم به د خپل حقانيت او وطن کې دې ناخوالو عوامل تشرېح کول او ويل به چې ددې مشکلاتو او مطرحو مسایلو د حل لاره زموږ تگلاره ده .
 زیرگل به د هر چا نظر په غور او ريده خو هغه په وطن کې د مختلفو سياسي جرياناتو سره موافق نه وه ، ځکه هغه د افغانستان د خلکو د يو متحد او مشترک حرکت طرفدار وه ، هغه به ويل چې د وطن خلک بلخصوص ځوانان په مختلفو ډلو او حلقو کې بېلیدل داد وطن په گټه نه ده ، هر څومره چې د افغانسان خلک په خپلو کې سره يو موټې شي هغه زموږ د خلکو او د ملک د ترقۍ په گټه ده ، تنها يووالی دي چې کولای شي موږ د برياليتوبونو او ترقۍ لوړ معراج ته ورسوي ، نه دا دي وواحددين او ائېن خلک په مختلفو ډلو او تنظيمونو تقسيم کيدل .

خو هغه د يو تعداد متعصبه کسانو چې د ژبې او قومونو اختلاف ته لمنه وهله ډير بدبینې درلوده ، او د هغو سره پې په پټه او ښکاره کينه او نفرت درلود هغه به ويل افغانستان د ټولو مشترک کور دی ، دغه کسان يا د پردو نوکران دي او يا هم ډير ناپوه خلک دي کوم چې په ناپوهۍ سره زموږ په هيواد کې د نفاق تخمونه کړي .

ددې خبرو تر څنگ زیرگل دې نتجې ته رسيدلې وه چې دا وخت هغه بايد خپلو درسي پرگرامونه تعقيب کړي ترڅو د علم او پوهې له لارې خپلو هيوادوالو ته د خدمت مصدر وگرځي .

خو د داسې مصريفیوتنو سره سره زیرگل د اکا ، کاکا ناوې او شين خالی د فکر او اندېښنو څخه فارغه نه وه او هميشه به يې يادول او د هر لمانځه وروسته هغو ته د صحت او سلامتيا دوعاوې کولې .

په شين خالی هم د زیرگل د مساپرۍ اسرد وارايه ښکاریده او کله کله به د هغه په چرت کې لاره . هغې هر مازیگری د زیرگل د شوتلو پنډ او د څارويو راوستل د کلا انگرې ته په سترگو کې وه او همدارنگه په باغچه کې د هغه د لاس کرلې گلان به يې په اوربل کتارول او د فکر د غلتولو لپار د خورلنډو سره وخت تیروه .

زیرگل يو ماښام چې تمامه ورځ يې په درس او دخونې په د پاکولو او نظم راوستلو وارتير کړې وه

ډير سترې معلومېده ، په خپل چپرکت پريوت او د شين خالۍ په فکر کې پې هغه وختونه په زړه شول کوم چې هغې ته پې د زرگرد دوکان څخه خيالي چارگل رانيولې وه او غوښتل پې چې شين خالۍ ته پې د کمکې اختر په مناسبت په اختر مبارکې کې ډالۍ کړي ، چې هغه وخت پې په لاره کې د ځانه سره داسې زمزمه کوله :

خيالي چارگله
ښکلې چارگله شينو جاني له دې وړمه

هغه چې د شين خالۍ تورې زلفې ، ښکلې د غاړې هار او د جگې پوزې چارگل په سترگو کيده نو داسې به پې ويل :

زلفې پې تورې تور اوربل پې مزې داردی نا
خومره ښايسته په غاړې پروت د زرو هار دی نا
دا سور چارگل پې پاس په پوزې پري داردی نا
مين پې کړمه
دا پټ کاته پې په زرگي ويشتل کوينه

زيرگل ته د شين خالۍ د ښکرو شرنګهار ډير خوندور کاوه او دهغو په وصف کې داسې زمزمه کوله :

د شنو شنه ښکرونه ډک سپين مړوندونه دي
د ښکرو شرنګ پې ليوني کړه عالمونه دي
ظالمې کړې دي د خيال له ډير کبرونه دي
ستې پې کړمه
شرنګ د ښکرو پې عالمونه خبروينه

او د خپلې د خوږ زرگې تسل پې په لاندې بيتو کې ختماوه :

خيالي چارگل مې د اشنا په پوزه سپور ښکاريده
خومره ښايسته لباس کې وتې حال پې نور ښکارېده

ښايسته سور شال كليوالي بې په سر خور ښكاريده
نظره نه شي
دا افغاني لباس بې خومره خوند لريڼه

خيالي چارگله

خيالي چارگله
ښكلي چارگله زرو جاني ته دې وږمه

زلفې بې تورې تور اوربل بې مزې داردی نا
خومره ښايسته په غاړې پروت د زرو هاردی نا
دا سور چارگل بې پاس په پوزه پري داردی نا
مين بې کړمه
دا پټ کاته بې په زرگي ویشتل کوينه

د جلی شنه ښکړونه ډک سپين مړوندونه دي
د ښکړو شرنگ بې ليوني کړه عالمونه دي
ظالمې کړې بې د خيال له ډير کبرونه دي
ستې بې کړمه
شرنگ د ښکړو بې عالمونه خبروینه

خيالي چارگل مې د اشنا په پوزه سپور ښکاري
خومره ښايسته لباس کې وتې حال بې نور ښکاري
ښايسته سور شال كليوالي بې په سر خور ښکاري
نظره نه شي
دا افغاني لباس بې خومره خوند لريڼه
*** **

اتمہ برخه

شین خالی

د شین خالی د کیسو او بندار نژدې ملگرې د هغې خور لنډې وې خو نژدې خوا خوږې د هغې مور
وہ چې د زړه خبرې به یې ورسره شریکولې.

شین خالی د زیرگل په لرې توب تل غمجنه وه چې د هغې د غم احساس د هغې په ظاهري بڼه کې له
ورایه څرگندیده، هغې د زیرگل په اړه یوه ورځ خپلې مور ته داسې وویل:

مورجانې!

ابا خو زیرگل ته ویلي وه چې هغه به د اونیو په رخصتېو کې کلې ته راځي، اوس خو شپږ میاشتې
تیرې شوې دهغه د راتګ هیڅ پته ونه لګیده، بیګا مې هم پریشانه خوبونه لیدلې، خدای دې
وکړي چې ناروغه شوې نه وي.

مورې ورته په جواب کې وویل:

شین خالی ته ډیر چرتونه مه وهه، هغه بله ورځ پلار دې د دهقان سره د ولایت بازار ته تللې وه
، د پلار دې هغه په همغه ورځ د زیرگل سره په تیلیفون کې خبرې شوې وې، پلار دې ویل چې
دهغه درسونه زیات دي او وایې چې هغه باید ډیر درس ووايې ځکه چې د ډاکټري اول کال ډیر
زحمت پکار لري وایې که څوک په دې کال کې بریالی نه شي بیا نو ډاکټري د فاکولتې چانس له
لاسه ورکوي، همدا وجه ده چې زیرگل شپه او ورځ درس وایې چې په خیر کامیابه او بڼه ډاکټر
ترې جوړ شي.

او دا یې هم ویلې وه چې خو ورځې ورسته یې له خیره سره د دوو اونیو لپار رخصتې شروع کیږي

او کورته راځي، ته چرت مه وهه او دوعا وکړه چې په درسو کې بريالی شي.

شین خالی ددې خبرې په اوریدو ډیره خوشاله شوه او په زغرده دزرخانگې کورته چې د هغې نژدې خورلنده وه او په راتلونکوڅو ورځو کې به دواډه تیاري نیوله، هغې ته یې د زیرگل دراتلو خبر ورکړ او خپل د خوشالي احساس یې د هغې ترغوږو ورساوه.

زرخانگې وویل: زه هم د خدایه دا غواړم چې زیرگل زما د واده پورې راشي ځکه زیرگل خو به زما واده په خپل ښکلي اواز او سندرو نور هم ښکلی کړي، زه همدا اوس مې پلارته وایم چې هغه ته زما د واده کارت ولیږي.

د زیرگل هم د لمړې سمستر پرگرام په ډیر کوشش او زحمت پای ته په رسیدو وه چې د سمستر په اخر کې د دوو اونیو درخصتې لپاره تیاري نیوله نو همدا وجه وه چې شین خالی، اکا او کاکا ناوې ته د سوغاتونو د اخستلو په نیت د خپل دخونې د ملگرې سره ښارته وتلې وه او د علاقې وړ سوغاتونه یې هغو ته راو نیول.

شین خالی چې د ښجاره سینگار ډیر خوښیده، هغې ته یې شنه او سره ښگرې، جامې ښکلي ټیک او ډیر نور ښجاري سامان، او همدارنگه د کاکا ناوې ته ښکلي شین رنگه شال او تره ته یې ښکلي پالاوۍ لنگې راو نیوله او ټول یې په مناسب ځای کې ځای پر ځای کړل ترڅو پس له شپږ میاشتې مساپرۍ د هغو زړونه د سوغاتونو په ورکولو خوشاله کړي.

څو ورځې وروسته د زیرگل د لمړي سمستر درسونه پای ته ورسیدل او دخپلو هلوځلو او زیارڅخه راضي معلومیده داسې احساس یې کاوه چې هغه څه چې یې پتیلې وه په همغه ډول یې درسونه تعقیب او د نتجې څخه یې راضي وه خو ددې رضایت او خوشالۍ ترڅنګ دا چې سبا کلې ته روان وه او پس له څو میاشتو بیا دا موقعه ترلاسه کوي چې خپل کلو باندو ته ځې د ډیري خوښې شیبې شمیرلې او دځانه سره به یې ویل چې څنګه به سبا ځان د موټرو تم ځای ته رسوي او کله به بیا په خپلو کلي او ځمکو گرځي او دشین خالې خیالې اوربل ته به په باغچه کې ښایسته اورنگارنگ گلان کړي.

سهار زیرگل د سهار دلمانځه ورسته خپل بیک چې تیر ماښام یې د سفر لپار جوړ کړي وه تر غاړې کړ او دخپلو د خونې د ملگر څخه یې چې هغوی هم د رخصتېو څخه په گټه اخستو خپلو کلو او

کورو ته روان ول خدای په امانی و اخیسته او دخپل ولایت د موټرو تم ځای ته روان شو ، د بس په تم ځای کې یې دخپل ولایت ډیرې اشنا خیرې تر سترگو شوې خود زرخانگې پلاریې دورایه وپیژانده او د هغه سره تر روبرو وروسته دواړه په بس کې څنگ تر څنگ چوکیو کې کیناستل او د لارې ملگری شول .

په لاره کې زیرگل د زرخانگې د پلار څخه مرکز ته د هغه دراتگ وجه وپوښتله او ورته یې وویل :

کا کا خیریت خو به وه څنگه مو دلته پېښه شوې وه ؟
هغه په جواب کې ورته وویل :

زیرگله !

ښه شو چې ومې لیدلې ، ما فکر کا وه چې تا به زه څنگه پیدا کوم ، ښه شو چې خدای دلته را پیدا کړې . هغه د بس په اخره څوکې کې چې ناست دې هغه ځما ځوم دی او د کوزکلي د زمانخان اکا ځوی دې او هغه تورسري چې وینې یوه یې زرخانگه او هغه بله یې موره ده .

موږ دلته د واده خرید ته راغلي وؤ ، خرید مو وکړ ، که د خدای رضا وې بله اونۍ د زرخانگې واده دی ، ښه شو چې ته راغلي چې د واده په کارو کې برخه راسره واخلي ، تا خو همیش دکلې په مړي او ژوندي کې کلیوالوته ځان رسولی دي بس د میلمنو پالنه او هغوسره د گپ ، شپ او تنگ ټکور دنده مو تاته درسپارلې ده .

زیرگل ورته په لمړي سر کې د خوښی مبارکي وو یله اوبیا یې ورته اطمینان ورکړ او وې ویل :
تاسو بیغمه او سی کا کا زه کارونه جوړوم .

په همدې ډول تر کلي پورې دواړو د زړه خواله وکړه او پس له څه مدي منزله کلي ته ورسیدل او د بس څخه کوز او د کلي په لور روان شول .

زیرگل کلي ته د رسیدو مخکې د امین اکا په دیره کې د کلي د ځوانانو سپین گرو او نورو اوسیدونکو گڼه گڼه تر سترگو شوه .

هغه ځان په چټکۍ ورساوه چې گوري د سواد او زدکړې استازي کلي ته راغلي تر څو د بیسوادی له مینځه وړولو لپاره سرشمیرنه وکړي چې څومره ښځینه او څومره د کلي نارینه اوسیدونکي چې

د سواد د نعمت څخه محروم دي ددی کورسونو د تعقیبولو لپاره چمتو دي.

د کلي او سیدونکو د زیرگل په لیدو خوشاله شول او دهغه د هرکلي لپاره مخې ته ورغلل. پس له روغېره زیرگل په احوال ځان خبر کړ او ټول د زیرگل د اکا باغچې ته راغلل او هلته زیرگل خپل کلي والو ته داسې ویل :
درنو خویندو او ورنو !

سواد او پوهه دا هغه د خدای لوی نعمت دي چې لوی خدای په خپلو بنده گانوکه نړۍ یا نښه فرض گرځولی دی، زموږ د پاک او سپیڅلي دین مشهوره لارښوونه او حدیث مبارک دي چې وائي علم زده کړه که څه هم په چین کې وي . دا چې او س موږ ته په کلي کی داسې موقعه برابرېږي د خوبۍ ځای دي چې زموږ د کلي هغه خویندې او ورونه چې دا فرصت ولری ځان په دې کورسونو کې شامل کړي، ترڅو په راتلونکو څو میاشتو کې د سواد او زده کړې د نعمت څخه بهره مندي شي.

زما د سواد آموزۍ استازو ته دا وړاندیز دي چې د کلو د بنځینه کورس لپاره دې زموږ د کلي د زمان اکا لور زرڅانگه چې یوه تعلیم یافته خور ده د ښوونکې په توگه وگمارل شي.

د کلي ټولو او سیدونکو د زیرگل خبری تایید او لاسونه یې ورته وپړکول. استازو هم د زیرگل دا وړاندیز ومانه او د زرڅانگې د پلار څخه یې هیله وکړه چې د زرڅانگې موافقه پدې برخه کې د یو درخواست په ډول ولیکي چې موږ یې نور قانونې مراحل د خلاصولو ورسته په دې دنده وگمارو او د نارینه کورسونو لپاره تکړه استاد حبیب الله خان دي چې دلته تشریف لري تاسو ته معرفي کوم.

د پروگرام ورسته زیرگل د کلا انگرې ته ننوت، شین خالی او کاکا ناوی چې دمخه د هغه دراتگ څخه خبر شوي ول مخې ته راغلل او دهغه سره یې روغېر وکړ او په لیدو یې ډیر خوشاله شول. شین خالی هم د غرمې ډوډي تیاره کړې وه او ټول یو ځای په دستر خوان کیناستل او د غرمې ډوډي یې نوشجان کړه.

د شین خالی مور زیرگل ته ویل څنگه شوه ځویه درسونه دې خدای دې وکړې چې ښه نتیجه دې تر لاسه کړې وي ؟

زیرگل ورته په جواب کې وویل :

موري بې زحمته سړې مطلب ته نشي رسیدلای، زه د خپل زحمته راضي یم، ښې نمرې مې تر لاسه

کړې ، تاسې بیغمه اوسې ما باید زحمت ویستلې وای .
د کاکا ناوې وویل . شکر چې ښه نتیجه دې ترلاسه کړې ده تل خوشاله او بریای اوسی .

شین خالی هم د زیرگل په برې خوشاله وه ، پس له ډوډې زیرگل د شین خالی سوغاتونه د بیکه
راوویستل او ورته یې په ډیره مینه ډالې کړل او همدارنگه د کاکا ناوې شال یې هم د هغې پر
اوږو هموار کړ او د اکالنگۍ هم ورکړه چې اکا کورته راشي او هغه ته یې پر سرونو یې چې هغو هم د
زیرگل سوغاتونه په ډیر خوښې ومنل او د هغه څخه یې مننه وکړه .

پس له خوشیو خوږو کیسو او خبرو شین خالی د زرڅانګې د واده خبر زیرگل ته ورکړ او د هغې دا
هیله یې هم ورته وویل چې واده ته به یې ښکلی شعر جوړوي چې بیا په واده کې یې په سندرو کې
ووائې .

زیرگل د شین خالی دا هیله ومنله او خپله شرې یې تر خان چارپیره او د دامان ځمکو ته د اکا د
لیدلو په مقصد ووت .

زیرگل د دامان ځمکو ته نژدې په یوه وړه غونډې کیناست او داسې زمزمه یې تر خولې شوه:

شپې دې د برات شه شه کلونه دې اختر
پل دې بختور شه ناوې پل دې بختور

زرڅانګه چې د شین خالی نژدې خورلنډه وه او زیرگل ته یې ورور ویلی وه زیرگل د هغې د
راتلونکې په اړه داسې هیله لرله:

پل دې بختور شه ناوې مینه کې دې کور شو
نوي اشنایي شوه نوی بل د مینې اور شو
ستا د حسن شمع چې روښانه په هر لور شو
حسن دې ښکلا دې چیرې مه شه د نظر
پل دې بختور شه ناوې پل دې بختور

او دهغې د واده محفل یې داسې تمثیلوه:

نن چې دې محفل کې خوشحالي ده هم خندا
خوښې دې همزولې دي په مينه کړي نڅا
يې د نجونو ميره ټول دا ستا په تماشا
رب دې په نصيب کړه په ژوندون کې زيب اوزر
پل دې بختور شه ناوې پل دې بختور

او په اخر کې دهغې د خوشبختې لپار داسې دوعا کوله:

ناوې نوې ژوند کې خوشحالي دې شه نصيب
کور دې بختور شه خوږ اشنا دې شه طبيب
اور يې چې بليزې پاک الله يې شې قريب
وی دی په امان کې افغاني ټکلی بشر
پل دې بختور شه ناوې پل دې بختور

پل دې بختور شه

شپې دې د برات شه شه کلونه دې اختر
پل دې بختور شه ناوې پل دې بختور

پل دې بختور شه ناوې مينه کې دې کور شو
نوې اشنایي شوه نوې بل د مينې اور شو
ستا د حسن شمعې چې روښانه په هر لور شو
حسن دې ټکلا دې چيرې مه شه د نظر
پل دې بختور شه ناوې پل دې بختور

نن چې دې محفل کې خوشحالي ده هم خندا
خوښې دې همزولې دي په مينه کړي نڅا
يې د نجونو ميره ټول دا ستا په تماشا
رب دې په نصيب کړه په ژوندون کې زيب اوزر
پل دې بختور شه ناوې پل دې بختور

ناوې نوى ژوند کې خوشحالي دې شه نصيب
کور دې بختور شه خوږ اشنا دې شه طبيب
اور يې چې بليږي پاک الله يې شې قريب
وی دی په امان کې افغاني ټولې بشر
پل دې بختور شه ناوې پل دې بختور

*** **

نهمه برخه

زیرگل ته د دوؤ او نیو رخصتي بیا دا موقعه برابره کړه چې د پخوا په شان د کلیوالي ژوند څخه بهر مند شي او د کلیوالو سره راشه درشه ولري، په غم، نښادۍ او ورځنۍ ژوند کې د هغوسره کور او کلی شي او همدارنگه د اکا سره د کرنې او مالدارۍ په برخه کې مرسته وکړي او خپل د راتلونکي ژوند د ملګري شین خالی د ارمانو او هیلو د ترسره کولو لپاره د هغې په چوپړ کې وي.

شین خالی د زیرگل څخه دا هیله لرله چې د هغې د خورلنډې زرخانګې په واده کې د هغه د پلار سره نژدې سلاکار اوسي ځکه چې زرخانګې مشر ورور ندرلو د همدا وجه وه چې د هغه څخه دا تمه لرله چې هغه به د زرخانګې د پلار نژدې مرستندوی وي. زیرگل هم دا پتيله وه چې د واده په مراسم او تیاری کې د زرخانګې د پلار سره مرسته وکړي.

ما بنام کله چې زیرگل څاروي د کلا انګړ ته راوستل نو په شین خالی یې غږ وکړ چې څاروي په خپلو ځایو کې وتړي ترڅو د هغو لپاره آذوقه برابره کړي.

شین خالی او د هغې مور په ګډه څاروي په خپلو ځایو کې وتړل، زیرگل چې د شوتلو پند تر شا او لور یې په لاس کې وه لمړی یې د شوتلو پند د وچو وښو تر څنګ تر اوږدې ښکته کړ او لور یې د دیوال په درز کې خښ کړ او بیا یې شوتله د وچو وښو سره ګډه کړه او د څارویو مخې ته یې په کافي اندازه واچوله او خپل څادر یې چې شوتله پکې راوړې وه وڅنډه او د کور په انګړ کې چې په ګلمونو، توشکو او کټونو سنبال شوی و کیناست.

شین خالی په بیره چاپ تیار او په پتنوس کې یې د تورو چاپو پیاله د مساله دارې ګوړې سره د زیرگل مخې ته کیښود.

یو څه شیبې وروسته د شین خالی پلار او مور هم راغله او شین خالی د هغو مخې ته هم د شنو

چایوډ کې پیالې کینډولې.

زیرگل د تورو چایو څښکل عادت درلود ، مگر د شین خالی مور او پلار د شنو چایو څښکل غوره گنل او ویل به یې چې د شنو چایو گټې ډیرې دي خوشین خالی بیا دومره سرپری نه خوړاوه هغې ته که تور چای وه او که شین توپیر نه درلود ، څه چې به تیار وه هغې به څښل خو بیا زیرگل او د شین خالی مور او پلار ته خپل د خوښې چای عادت گرځیدلی وه.

زیرگل د چای اخري پیاله په سرواړوله چې د کلې د ملا د الله اکبر آواز پورته شو ټولود جل جلاله او از تر خولې و خوت ، زیرگل خادر او اکایې شپې په اوږه کړه او د جومات په لور روان شول ترڅو د ماښام لمونځ په جمعه وکړي ، دوې په غُغرده ځان جماعت او د جمې لمونځ ته ورسوه .

په کلې کې د ماښام لمانځه ته د کلې او سیدونکي حتمي جومات ته راتلل ، په تیره بیا د کلي سپین گیری او خوانان ځکه چې دورځی له خوا ټول دکار او غریبۍ لپاره د کلي څخه بهر وتل ، څوک به د بزگرۍ په کارونو بوخت وه ، خوانان به د تعلیم او زده کړې لپاره ښوونځیو ته تلل ، په کلې کې تنها دکور میرمنې او واره ماشومان پاته کیدل چې په خپلو کې بې راشه درشه لرله او همیش بې بندار جوړه خوددی بندارو ترڅنگ د کورد کارونو سنبالول ، د جامو پریمینځل ، پخلې او نور ډیر مصروف تونه وه چی د کور ښځو هم په ډیر زحمت او کړاوونو ورځنۍ چارې ترسره کولې.

سبا د زرڅانگې پلار ، زرڅانگه د شین خالی کورته واستوله چې وگوري که چیری زیرگل او تره یې په کوروي ترڅو د واده په اړه د هغو سره خپل پروگرام شریک کړی .

د زرڅانگې کور د شین خالی د کور په څو قدمې کې وه پدې توگه په کلې کې د دې دوؤ کورنیو تک راتگ دکلی نورو او سیدونکو په پرتله ډیر و او ښې اړیکې یې ساتلې .

زرڅانگې د زیرگل او د هغه د اکا شتون په کور کې خپل پلار ته خبر ورکړ . هغه هم د ځایه پاڅید ، پگړۍ یې په سرو تړله ، واسکت یې واغوست او خپله تور بڅنه شپې یې تر ځان چار پیره کړ او د زیرگل د کور په نیت روان شو او هلته په رسیدو د هغو د کور ور وټکوه .

زیرگل د کلا ور خلاص کړ او د زرڅانگې د پلار سره یې روغبړ وکړ او هغه ته یې کورته د ننوتلو بلنه ورکړه او د کور په انگرې کې ورته ځای برابر کړ .

زیرگل ، د زیرگل اکا ، شین خالی او کاکا ناوي هم د هغه هرکلي ته راغله او د هغه په مخامخ لوري کیناستل .

د روغې نه وروسته شین خالی د چای د جوړولو لپاره لاره او دوي خپل خبري د زرڅانگې د واده په اړه پیل کړې .
په پیل کې د زیرگل آکا د زرڅانگې د پلار څخه داسې وپوښتل ؛
لعل میره !

څنگه شوه د زمانخان آکا سره مو د واده په اړه څه وکړل او څه نتجې ته سره رسیدلي یاست ؟
د زرڅانگې پلار ورته په ځواب کې وویل :

آکا ، که رښتیا راباندې وایې مامله خو جوړه ده ، داسې د جنجال یا ستونځې کومه خبره نشته ، زمانخان هم بد سپی ندې ، که څه هم د زرڅانگې مور یو څه اضافي بوجونه پر هغو ایښي وې ، خو کله چې زه خبر شوم ما د زرڅانگې مورته قناعت ورکړ ، اصلي خبره خو داده چې زرڅانگه زموږ یواځینې لور ده ، موږ بل اولاد یا وارث نلرو ، اوس که موږ په ځوم دا بې ځایه مصارف او بوج واچوو نو د هغو راتلونکي ژوند به د کړاوونو سره مخ شي چې دا خبره ما د زمانخان سره هم شریکه کړه او ورته مې وویل څرنگه چې موږ په وې ، د استاسو خپله معامله ده او زه نه غواړم چې پدې برخه کې کوم شرط یا بوج درباندې کېږم ، د بلې خوا د زمانخان آکا دې هم کور اباد وې پوه او مشر سپی دی ، هغه زما ددې فیصلې څخه مننه وکړه او راته یې وویل چې دا زموږ او تاسو د خوښۍ او دوستۍ خبره ده ، ستاسو دی کور اباد وي خو موږ هم خپل هوس او آرمان لرو ، زموږ هم دا هیله ده چې زموږ واده او دا خوښۍ په ښه شان سره ترسره شي ، تاسی تشویش مکوی موږ د کلی رسم او رواج نه سترگې نه شو پټولی هغه څه چې لازمه او زموږ په وس کې پوره وي هغه موږ خپله هم د اټکل لرو چې زموږ د اولادونو دا خوښۍ په پوره درنښت ترسره شي .

د شین خالی مور په آخر د خبرو کې داسې وپوښتل ؟

لعل میره آکا ، د واده ورځ او نیټه مو وټاکله ؟

د زرڅانگې پلار ورته په جواب کې وویل :

هو د واده ورځ مو معلومه ده ، راتلونکې د جمعې په ورځ که دخدای رضا وې واده دی ، همدا وجه ده چې آکا ، زیرگل او تاسو سره د مشورې لپاره راغلی یم ترڅو د واده په تنظیم کې له ما سره برخه واخلي .

په همدې ډول لعل میر آکا ، زیرگل ، او دشین خالی مور او پلار د واده پروگرام جوړ او دې پایلی ته سره ورسیدل چې د بنځو مراسم دې د زر خانګې دوی په کور او د نارینه و لپاره د شین خالی دوی په کور کې ځایونه برابر شي او میلمنو ته د ډوډۍ جوړولو او پخلي کارونه دې هم دلته تر سره شي .

کله چې د زر خانګې پلار د زیرگل او دهغو د خپلوانو د مرستو او ژمنی وعده تر لاسه کړه نو دهغو نه په خوښۍ سره د خپل کور په لور روان شو .

زیرگل هم خپل څادر په اوږه کړ ، لور او بیل یې واخیست او د باغچې په لور روان شو . هغه د زمانخان اکا ځوی یا د زر خانګې کوژدن ابا سین له ورکتوب څخه پیژنده ، هغه به همیش پالاوی لنګۍ ترله او جګه شمله به ګرځیده . نو کله چې په باغچه کې په کار بوخت شو دا زمزمه یې تر خولې شوه :

پدې محفل کې نن خوشاله خوشالي ده
د شمله دار هلک بنادي ده

د زیرگل څخه شین خالی هیله کړې وه چې د زر خانګې واده ته به ښکلې شعر جوړوي چې دا زمزمه د زیرگل لپاره ښه الهام وه کوم چې د هغې په واده کې یې ډالې کړي ، زیرگل د هغې کلېوالې حسن ، خصلت او همدارنګه د واده شپې ته داسې هیله لرله :

ناوکی څومره ښه ښکاريږي
په ناز همزولې یې ګډیږي
د هلک کور پرې ابادیږي
په خپل ښایست کې یې خصلت کلیوالي ده
د شمله دار هلک بنادي ده

زیرگل د هغې ښکلا او حسن یې داسې تمثیلوه :

ناوې ښایسته لکه د گل ده
څه د ښایست یې جلو بل ده
دا خوش بویی یې د سنبل ده

خومره بنایسته د غاړې هاریې طلايي ده
د شمله داره لک بنادي ده

د اباسین او زر خانګې د نیکمرغې لپاره یې داسې هیله لرله :

ناوکی پل دی بختور شه
شپې دې برات ورځ دې اختر شه
ژوند مور و بنانه لکه لمر شه
د ازموږ هیله ده امید دا مو مرضي ده
د شمله داره لک بنادي ده

او په اخر کې یې دا دوعا هغو ته د زړه ووتله :

بڼه اوږد ژوندون مو په نصیب شه
بناد مو هم لرې هم قریب شه
مینه مو ګل او عندلیب شه
اوسې خوشاله دا ډالۍ د افغاني ده
د شمله داره لک بنادي ده

ډالۍ

پدې محفل کې نن خوشاله خوشالي ده
د شمله داره لک بنادي ده

ناوکی خومره بڼه ښکار یږي
په ناز همزولې یې ګډ یږي
د هلک کور پرې اباد یږي
په خپل بنایست کې یې خصلت کلیوالي ده
د شمله داره لک بنادي ده

ناوې بڼايسته لکه د گل ده
خه د بڼايست يې جلوبل ده
دا خوش بويي يې د سنبل ده
خومره بڼايسته د غاړې هاريې طلايي ده
د شمله داره لک بڼادي ده

ناوکی پل دی بختور شه
شپې دې برات ورغ دې اختر شه
ژوند مور و بڼانه لکه لمر شه
داز مور هيله ده اميد دا مو مرضي ده
د شمله داره لک بڼادي ده

بڼه اوږد ژوندون مو په نصيب شه
بڼاد مو هم لرې هم قريب شه
مينه مو گل او عندليب شه
اوسې خوشاله دا د الی د افغاني ده
د شمله داره لک بڼادي ده

*** **

لسمه برخه

شین خالی

د زرخانګې او اباسین د واده انگازې په کلو او بانډوکې خپرې شوې وې، شین خالی هم د خپلې خورلنډې واده ته تیاري نیولې وه، هغه په تیره اونۍ کې د زیرګل او مور سره د ولایت بازار ته تللې وه او ځانله یې د بزازه ټټۍ څخه د جامو لپاره د خپلې خوښې ټوکر او د بنجاري د دوکان څخه رنګارنګ د سینګار سامان رانیولی وه.

د اباسین پلار زمانخان اکا هم د اباسین او د زرخانګې د واده لپاره پوره تیاري نیولې وه او د کلي د ناي په لاس یې ټولو کلیوالو، لري او نژدې دوستانو ته د واده د بلنې کارتونه او خبر لیرلي وه او هغوته د میلستیا پروګرام جوړ او د هغو د خوشالۍ لپاره یې مشهوره هنري ډله رابللې وه او د کلي څخه بهر یې د امین ماما د دیرې ترڅنګ په یوه شدياره ځمکه کې ورته ځای برابر او هغه ځای یې په کټونو ګلمونو او توشکو فرش او په ګیسونو د شپې له خوا روښانه کیدو لپاره یې ځوانان په کار ګمارلي وه.

د کلي نائي ګلاجان چې په ګلاجاني مشهور او د غلام بابا ځوي و يوه ورځ د مخه د زمانخان اکا د کلا په انگر کې ميلمنو ته د پخلي تياري نيولې وه، هغه داسې چې خپل لوی او واړه ديگونه او نور د اړتيا وړ سامان چې په هر واده کې يې ترې کار اخيست له ځانه سره راوړي و او د پخلي لپاره يې څو ځايه لوی او واړه نغري جوړ کړي و او همدا رنگه يې په لويو او وړو ديگونو کې وريجي په گرمو اوبو مينځلې او دنرميدلو لپاره يې په اوبو کې ساتلې وې، غوښه يې هم برخې برخې يځني او نرمه کړې وه ترڅو ورسته بيا دنورو کارونو لپاره پوره وخت ولري.

په رښتيا سره هم ټولو کليو الواد و واده ميلمنو ته ميلمستيا او هغو ته خوندور خواړه برابرول پوره زيار او منډې په کار لري چې په کلو او بانډو کې د نائيانو دا زيار د ستايلو وړ دي.

ګلاجان او نورو داشپزې گروپ سهار دوخته د کلی د نائي تر لارښوونې نغري بار او د هر رنگ خوراکونود پخولو کار پيل کړې وه، دوه درې ډوله پلونه، قورمه، کوښته، بنډی، بانجان بوراني، سابه، چپس، او سلات او ډير نور هغه حتمي خوراک وه چې تر مازيگره بايد جوړ شوی وای. مازديگر کرار کرار کلي ته د ميلمنو راتگ پيل شو چې د زمانخان اکا، اباسين او د کلي د سپين گيرو له خوا ورته هر کلی ويل کيده او د ځوانانو له خوا ټاکل شوي ځای ته چرته چې د ميلمنو لپار جوړ شوی وه بدرگه کيدل.

ټاکل شوي کسانو به ميلمنو ته دلاس مينځلو اوبه وروړلې او نور ځوانانو به د دسترخوان په خوړو خوړو سمبالوه او ميلمانه به ډلې ډلې راتلل او ډوډۍ به يې نوشجان کوله او بيا به د امين ماما د ډيري په لور د سيل لپاره تلل.

کله چې د ډوډۍ پروگرام خلاص شو نو د امين ماما د ډيرې ترڅنگ د ميلمنو لپاره مو ظفو کسانو چاې اوبه او چلم گرځاوه ترڅو د ميلمنو احترام يې ساتلې وې.

د کلي او ميلمنو په خيرونو کې د خوشالۍ روحيه دورايه څرگنديدې او بنايسته گڼه گوڼه وه. څه شيبه ورسته سازيانو د موسيقي د آلو په سورولو پيل وکړ او بيا گل محمد استاد چې په گلکي مشهور وه او په سيمه کې د ښه شهرت خاوند وه ارمونيه تر غاړه کړه او همدا رنگه د يار محمد استاد د تبلو اواز د کلي او سيمې د خلکو تر غوږ شو. سازيانو په وار سره د بهاري، بيرمي، بياگ، کستوري، کليان، اسا، او جوگ په راگونو کې دمقام، غزل، لنډۍ، چاربيتې، لوبې، بگتۍ او دا ستانونه په خپلو خوړو اوازونو کې راغلو ميلمنو او تماشا چيانو ته اورول.

خو شیبې وروسته زیرگل هم د شین خالی د خور لنډې زرڅانگې په کور کې چې د ناوې خپلوان او خور لنډې په واده راغلي وې، د ډوډۍ او نورو مراسمو ورسته د خپل انډیوالانو سره د اباسین د لیدو او هم د سیل په مقصد د زمانخان اکاکلي ته راغلل.

د زیرگل دوستانو د هغه په لیدو هغه ته ښه راغلاست ووايه او د هغه څخه یې هیله وکړه ترڅو ددوی د خوښۍ لپاره سندرې ووايي، که څه هم زیرگل په اوله کې رضایت نه ښوده نو چې کله اباسین د هغه څخه هیله وکړه نو بیا یې ارمونیه خپله کړه او د دې سندرې په ویلو سره چې شعر خپله ورته جوړ کړی وه خپل اواز پورته کړ.

پدې محفل کې نن خوشاله خوشالي ده د اباسین هلک ښادی ده

ددې سندرې په اوریدلو سره د واده گډون کونکو کې شور او احساسات نور هم زیات شول او ټولو ورته په خوشالۍ لاسونه وپکړول او د واده فضا نور هم توده شوه. زیرگل یو څو نوري سندرې وکړې او ورسته یې د دوستانو د تشویق څخه مننه وکړه او د ملگرو سره په کټ کیناست.

په همدې ترتیب د شپې تر ناوخته پورې د واده نور مراسم د ساریانو په خوږو نغمو او سندرو دوام وکړ او ورسته میلمانه په احترام او عزت رخصت او د اباسین د واده خوږه شپه ورته خوږه خاطره پاته شوه.

سبا دورځې ساز او د واده مراسم ادامه درلود، مازدیگر ډولۍ جوړه شوه او د کلي ځوانانو ډولۍ جگه او د ساز په بدرگه د ناوې د راوستلو په نیت د لعل میراکا د کور په نیت روان شول.

کله چې ورسیدل د کلي ملا د سپین گيرو او میلمنو په گډون د اباسین او زرڅانگې شرعې نکاح وتړله او د کلیوالو او د واده گډون کوونکو په گډه گون کې په ډیره خوښي او خوشالي ناوې په ډولۍ کې سپره او د زمانخان اکا خوښي تر سره او اباسین خپله کوژدنه په کاله کړه.

کله چې د واده مراسم خلاص شول زیرگل د خپلې باغچې په لور روان شو ترڅو د گلونو او ترکاریو خبر واخلي په لاره کې یې د خپل واده په فکر او سوچونو هم غرق وه چې د باغچې په رسیدو یې د شین خالی په یاد دا زمزمه په خوله شوه:

دزړه باغچه کې درته گل کر مه

رامبیل، چمبیل، نرگس، سنبل کرمه
دابه وعده راسره گدې دلبرې
دگلو سیل له به راځي دلبرې

زیرگل په خپل تصور کې شین خالی ته داسې پیرزوینه لرله:
د زړه باغچه کې درته خیال جوړوم
د ښاپیړیو پکې تال جوړوم
زما دا هیله به منې دلبرې
دگلو سیل له به راځي دلبرې

او د شین خالی څخه یې دا تمه لرله:
زما د پاکی مینې ښکلي ښکلي
ستا د ښایسته حسن منلي ښکلي
د وفلاس به راکوې دلبرې
دگلو سیل له به راځي دلبرې

او پر هغې یې داسې سپارښتنه کوله:
زما د مینې او سرو گلو باغچه
د رنگینو، باغ او بلبلو باغچه
بیا له خزانو به ساتې دلبرې
دگلو سیل له به راځي دلبرې
او په آخر کې یې د خپل د زړه هیله په لاندې بیت ختم او خپل د زړه خبرې یې شین خالی ته په
سوچونو او خیالونو کې داسې ډالۍ کړې:

ترڅو پدې باغچې خزان گډشي
په سرو گلونو مې تالان گډشي
پاس په لیمو به قدم گدې دلبرې
دگلو سیل له به راځي دلبرې

د زړه باغچه

د زړه باغچه کې درته گل کرمه
رامبیل، چمبیل، نرگس، سنبل کرمه
دابه وعده راسره گدې جانانه
د گلو سیل له به راځي جانانه

د زړه باغچه کې درته خیال جوړوم
د بڼاپیریو پکې تال جوړوم
زما دا هیله به منې جانانه
د گلو سیل له به راځي جانانه

زما د پاکې مینې ښکلي بڼې کې
ستا د ښایسته حسن منلي بڼې کې
د وفلاس به را کوي جانانه
د گلو سیل له به راځي جانانه

زما د مینې او سرو گلو باغچه
د رنگینو، باغ او بلبلو باغچه
بیا له خزانو به ساتي جانانه
د گلو سیل له به راځي جانانه

ترڅو پدې باغچې خزان گډشي
په سرو گلونو مې تالان گډشي
پاس په لیمو به قدم گدې جانانه
د گلو سیل له به راځي جانانه

*** **

يوولسمه برخه

شین خالی

د زیرگل د دوو اونیو رخصتي په ختمیدو وه، خو د کلو او بانډو د خوړ او ساده ژوند او د خپلې کوژدنې شین خالی څخه بیا لرې کیدل ورته گرانه خبر وه. خو بله چاره یې نه وه، هغه د خپل روښانه راتلونکې په هیله دا پتتلې وه چې خپلو زده کړو ته ادامه ورکړي، په همدې هیلې مازیگر یې خپل دارتیا وړ شیان راټول او په سفري کڅوړه یا بیګ کې ځای پر ځای کړل.

سهار د لمانځه وروسته زیرگل د اکا، کاکاناوې، شین خالی او د کلي نژدې انډیو الانو څخه خدای پامانۍ او دوعا ترلاسه کړه او د ولایت د مرکز په نیت روان او بیا دهغه ځایه په بس کې له څو ساعته مزل وروسته ځان د پوهنتون لیلیې ته ورساوه. کله چې لیلیې ته ورسید، د خونې انډیولان او یوشمیر همصنفیان یې هم دهغه تر مخه د رخصتۍ څخه راغلې وه چې زیرگل په لیدو له ځایه پاڅیدل او دهغه سره یې تود روغې وکړ.

زیرگل لمړی خپل کالي په الماری کې ځای پر ځای او بیا یې خپله بستره او المارې تر نظره تیره کړه او تر هغه وروسته د خونې د انډیو الانو سره د دوو اونیو د رخصتۍو خاطرې شریکې کړې چې د دوی دا بندار تر ناوخته پورې دوام وکړ.

ماښام زیرگل د سبا ورځې درسي مواد برابر او سهار د خپلې پوهنځي په لور روان شو او د خپل گروپ د نورو محصلینو سره یو ځای یې په درسونو پیل وکړ.

زیرگل په همدې ورځ د پوهنځي د تدریسي څانګې څخه د نوی سمسټر درسي پلان ترلاسه کړ تر څو د دغه پرگرام په اساس خپل ځان عیار او د دغه فرصت څخه پوره ګټه واخلي.

په همدې ترتیب زیرگل هره ورځ د پوهنتون په چاپیریال او محیط کې د نوو درسونو، استادانو، سیاسي او ټولنیزو مسایلو سره آشنا کیده چې په هغه وخت د پوهنتون په ساحه کې مختلف

تنظيمي او حزبي فعالتونو جريان درلود او هر تنظيم کوشش کوه چې خپل صفوفوته ځوانان جلب کړي.

مختلفو تنظيمونو مشخصې موضوعګيری او نظرياتو لپاره کار کاوه چې د کلوباندو، ولاياتو، مملکت او په نړۍ کې دخلکو او حکومتونو سياستونو په اړه هرې ډلې خپل نظريې څرګندولې. اکثرا دا بحثونه په وطن او نړيواله کچې د فقر، بدبختۍ او بيعدالتۍ په مدار څرخيدل.

يوې ډلې به د يوې سياسي ايډولوژي څخه او بل گروپ به بيا د بلې سياسي موضوع ګيری څخه دفاع کوله. ددې حالت څخه داسې معلوميد ه چې مختلفو پارټيو او ګوندونو د ځوانانو په مينځ کې دخپلو صفوفو د تقويې په مقصد جدي کار پيل کړي وه. دا بحثونه په زړه پورې په دې وچې هريو به په وطن کې د بدبختيو عوامل په مختلفو نظرونو کې تحليل او ارزيايي کول او ځوانان به يې په وطن کې د يوې عادلانه ټولنې د مينځ ته راتګ په مقصد مبارزې ته را بلل او په همدې ترتيب دخپلو علاقې وړ پارټۍ او تنظيمونو کې تنظيمول.

ځينو بيا د اسلام مقدس دين ته د خدمت په منظور او په وطن کې د اسلامي اصولو د تطبيق په مقصد خلک جهاد ته را بلل او ددې ټولو بدبختيو اصلي عامل يې اسلامي اصولودنه مراعت کيدو دليل باله او خلک يې ددې مقدس هدف د عملي کولو په مقصد په اسلامي ليکو کې تنظيمول او کفر سره يې د جهاد نارې پورته کړې وې.

ځينې نورو بيا د مارکس او انگلس د ايډولوژۍ طرفداران وه چې هغوی ددې بدبختيو اصلي عوامل په وطن کې د طبقاتي ژوند موجوديت باله او داسې يې تحليل کاوه چې موږ بايد زيربنا يا اساس ته تغير ورکړو، او په وطن کې د عادلانه او انساني ټولنې د راوستلو لپاره کار وکړو او د همدې مقصد او هدف لپاره خلک طبقاتي مبارزې ته د صلح اميزه ليارې رابلل.

ځينو نورو بيا د مارکسيستي سياست په تاييدولو سره د قهراميز سياست طرفدارو چې د مایوستانو په نامه ياديدل، بلې ډلې بيا ددې ټولو بدبختيو عامل د افغانانو په عدم اتحاد کې څرګند اوه او د ټول افغان ملت يووالي او د يو موټي افغانستان د جوړولو ادعا يې کوله او خلک يې اتحاد او اتفاق ته رابلل.

په همدې ترتيب هر ورځ د پوهنتون په ماحول کې محصلينو داسې بحثونو سره سر او کار درلود چې د ځوانانو د پاکو او سپيڅلو، ملي، وطني، اسلامي او انساني احساساتو په استفادې سره د سياسي پارټيو صفوف ورځ په ورځ تقويه او په وطن کې د ډلو، ټپلو، تنظيمونو او ګوندونو

لپاره تهداب ایښودل کیده چې دیو واحد وطن، دین او ائین خلک یې په مختلفو ګروپونو پارټیو او تنظیمونو تقسیم او د نفاق او بدبختی کندی ته گذار کړل. زیرګل د دې ټولو استدلالونو او نظریاتو د اوریدو تر څنګ د ټولو افغانانو د یو مشترک حرکت طرفدار وه او داسې یې پتیلې وه چې ښه به دا وي چې خپل درس او تعلیم ته ادامه ورکړي او د دې لارې خپلو هیوادوالو ته د خدمت مصدر وګرځي، نه د هغه صادرشویو ایدلوزي ګانو څخه چې د پردو په اشاره زموږ پر خلکو تجربه کیدل.

زیرګل ته هم لکه د وطن نورو بادرنه هیوادوالو په څیر دا ناخوالې یې هیڅ نه وې خو هغه نه غوښتل چې ځان په یوه محدوده حلقه کې شامل کړي، هغه د دې طرفدار وه چې د ټولو هغه کسانو سره چې رښتینې احساس ولري او د پردو او صادرشوو حرکتونو په خلاف وي ښه اړیکې وساتي او هغه د ګران وطن، هیوادوالو او د وطن کلیو او باندو سره مینه لرله او د نیکونو تاریخي کارنامو او لاسته راوړنو ته په درنه سترګو کتل او د غلیمانو شوم اعمال یې غندل او پدې لار کې هر ډول سربښدنې ته تیار وه چې خپل دغه وطني احساسات یې په شعري الفاظو کې داسې زمزمه کول:

دا مود خاپوړو کلی کوردی
 دا مود نیکو د تورې زوردی
 ورک به شي غلیم چې مخ یې توردی
 سربه ترې قربان کړم د بدن سره
 مینه موږ لرو د خپل وطن سره
 دا وطن په موږ باندی ډیر ګران دی
 دا زموږه خوږ افغانستان دی

هغه به د وطن ښکلې طبیعت، باغونه او ځنګلونه په خپل شعر کې داسې ستایل:

لوړ چې په هوا کې یې بازان ګرځي
 هلته په ځنګلو کې یې زمریان ګرځي
 جوړ په سردرو کې یې طوطیان ګرځي
 مست یې بلبلان د باغ او بڼې سره
 مینه موږ لرو د خپل وطن سره
 دا وطن په موږ باندی ډیر ګران دی

دا زموږه خوږ افغانستان دی
او د خپلو نیکونو او پلرونو افتخارات ، د وطن ملي شخصیتونه او دهغود کارنامونه داسې یادونه
کوله:

دا وطن خوشحال غوندي بچیان لري
دلته کې نازو انا لمسیان لري
لوی احمد شاه ستر نوم په جهان لري
ساتو به یې شاپې د چمن سره
مینځه موږ لرو د خپل وطن سره
دا وطن په موږ باندې ډیر گران دی
دا زموږه خوږ افغانستان دی

او د گران وطن افغانستان د مختلفو جغرافیوي موقعتونو په داسې ستاینه کوله:

وگورئ هرات دی که لغمان
یا که نن گرهاردی که جوزجان
پورته قطن که بدخشان
غرونه یې ښه ښکاری د معدن سره
مینځه موږ لرو د خپل وطن سره
دا وطن په موږ باندې ډیر گران دی
دا زموږه خوږ افغانستان دی

د وطن هاند او خپاند سیندونه او دریا بونه او دهغو ښکلا او طبیعت ته داسې تعریف ورکاوه:

وايي هریرود اوبه خوږې لري
سیند د ارغنداب جگې خپې لري
گوره د کنړ سیند څه نخري لري
جوړې ترې بیالې دی د سربین سره
مینځه موږ لرو د خپل وطن سره
دا وطن په موږ باندې ډیر گران دی
دا زموږه خوږ افغانستان دی

په آخر کې به پې د وطن د افتخاراتو او د نیکونو په کار نامو داسې ویاړ او یادونه کوله :

دا وطن زموږه افتخاردی
دې کې موعزمت د نیکه پلاردی
دا د افغاني کلتور یادگار دی
لاس په گریبان گرځوله دشمن سره
مینه موږ لرو دخپل وطن سره
دا وطن په موږ باندې ډیر گران دی
دا زموږه خوږ افغانستان دی

گران وطن

دا مو د خاپوړو کلی کوردی
دا مو د نیکو د تورې زوردی
ورک به شي غلیم چې مخ یې توردی
سربه ترې قربان کړم د بدن سره
مینه موږ لرو دخپل وطن سره
دا وطن په موږ باندې ډیر گران دی
دا زموږه خوږ افغانستان دی
لوړ چې په هوا کې یې بازان گرځي
هلته په ځنگلو کې یې زمریان گرځي
جوړ په سردرو کې یې طوطیان گرځي
مست یې بلبـلان د باغ او بڼې سره
مینه موږ لرو دخپل وطن سره
دا وطن په موږ باندې ډیر گران دی
دا زموږه خوږ افغانستان دی
دا وطن خوشحال غوندي بچیان لري
دلته کې نازو انا لمسیان لري
لوی احمد شاه ستر نوم په جهان لري

ساتو به يې شـاړې د چمن سره
مينه موږ لرو دخپل وطن سره
دا وطن په موږ باندې ډير گران دى
دا زموږه خوږ افغانستان دى
وگورئ هرات دى كه لغمان
يا كه ننـگرهار دى كه جوزجان
پورته قـطغن كه بدخشان
غرونه يې بڼه بـنـكاري دمعدن سره
مينه موږ لرو دخپل وطن سره
دا وطن په موږ باندې ډير گران دى
دا زموږه خوږ افغانستان دى
وايي هريرود اوبه خوږې لري
سيند د ارغـنـد اب جگې خپې لري
گوره د كنړ سيند څه نخړې لري
جوړې ترې بيالې دى د سربن سره
مينه موږ لرو دخپل وطن سره
دا وطن په موږ باندې ډير گران دى
دا زموږه خوږ افغانستان دى
دا وطن زموږه افتخار دى
دې كې موعزمت دنـيـكه پلاردى
دا د افغاني كلتـوريـا د گاردى
لاس په گريبان گرځـوـله دشمن سره
مينه موږ لرو دخپل وطن سره
دا وطن په موږ باندې ډير گران دى
دا زموږه خوږ افغانستان دى

دولسمه برخه

شین خالی

زیرگل ته د پوهنتون چاپیریال د پوهې ، تعلیم او تربیې ماحول وه چې هره ورځ به د نوو درسي موادو او همدا رنگه د پوهې او علمیت د با کرکتره ځوانانو ، استادانو او دوستانو سره آشنا کیده چې د هر چاه سره به یې په پراخه تېنډه او ښه سلوک رفتار کاوه او همدا وجه وه چې په ډیره لږه موده کې د ډیرو مخلصو او ریښتینو دوستانو او ملگرو سره آشنایې پیدا کړه او د دوستانو په مینځ کې د ښه ادبي او اجتماعي کرکتر خاوند شو .

شین خالی هم چې د زیرگل لرې والي زوروله د زیرگل دا هیله یې عملي کړې وه چې د لیک لوست په کورس کې ځان شامله کړي ، هغه به هره ورځ د کلي د نجونو سره د لیک لوست کورس ته تله . ددې کورس ښوونکې د شین خالی نژدې خور لنډه زرڅانگه کوم چې د سواد او زده کړې مسؤلینو ته زیرگل او د کلي اوسیدونکو وړاندیز کړی وه مقرر شوې وه .

زرڅانگه کله چې د دولسم ټولگي څخه فارغه شوه ، ورسته په عالي دارلمعلمین کې شامله شوې وه خو یو کال وروسته د یوڅه ستونزو پر بنا ونشو کړای خپلې زده کړې ته ادامه ورکړي چې د سواد آموزی د کورسونو په مخکې وړولو کې د هغې ټاکنه مناسب او په ځای چانس وه د کلي ښځینه د سواد او زدکړې په کورسونو کې .

شین خالی او نورو خورلنډو یې په شوق درسونو ته را تله چې په ډیر لږ وخت کې یې د الفبا د تورو سره آشنایې پیدا کړې وه او حروفونه یې یو د بل سره وصل او ورو ورو لوستل او هغو ته دا تمه او اطمینان پیدا شوې وه که د خدای رضا وي ډیر زړه به د سواد او زدکړې خاوندانې شي .

په همدې ترتیب ژوند خپل پړاونه تیروول او پدې فاني نړۍ کې هر څوک په خپلو خولو لوند او هر چا

د خپل خوشاله راتلونکې په هیله خپلو هلو ځلو ته ادامه ورکوله او پدې هیلو او ارمانونو کې شین خالی او زیرگل هم د روښانه راتلونکې په هیله شپې او ورځې تیروي.

زیرگل لاد خپل خپلو لوړو زده کړو څلورم کال نه وه ختم کړی چې د ژوند دنوو ستونزو سره مخامخ شو، هغه داسې چې اکا یې د اوږد عمر هلو ځلو ورسته چې روزگار په ملا کړوپ کړی وه نور نشو کولای د ستونزو سره مقابله وکړي، دهغه سن او سال او دهغه صحې حالت د اطمینان نه وه، که څه هم شین خالی او موریې څو واري طبیبانو او د ولایت د روغتون ډاکترانو ته بیولې وه خو هغه په داسې نا علاجه مرض پروت وه چې د معالجه چانس یې کم وه چې ورسته د څو هفتو دهغه د مرګ احوال د زیرگل تر غوږو ورسید.

زیرگل ددې خواشینې کونکې خبر د لاسه کولو سره سم د پوهنتون ادارې ته لاړ او هغو د مشورې او اجازې وروسته ځان کلي ته ورساوه او په ډیر اعزاز او قدر سره یې د خپل تره چې د پلار حیثیت یې ورته لره جنازه جگه او د تدفین مراسم تر سره کړل او د شین خالی او کاکا ناوې د راتلونکې ژوند په فکر کې پاته شو.

شین خالی ته د پلار او دهغې مور ته د خاوند مړینه ډیر لویه ضایعه وه خو دا هرڅه د رب کارونه دي، څه چې د خدای رضا وی هغه کیږي او انسانان پدې کې هیڅ نشي کولای غیر له دې څخه چې د لوی خدای له دربار هغه او ټولو مسلمانانو ته دې د مغفرت دعا وکړي.

زیرگل د یوه اونۍ په جریان کې د ماتم وروسته خپلو درسو ته راغې او د پوهنتون د لیلیې په جومات کې هم د فاتحې مراسم تر سره کړل چې د پوهنتون ډیری محصلین، استادان، کارکونکو او د زیرگل دوستانو پدې مراسمو کې برخه واخستله.

ماښام د مراسمو ورسته زیرگل د پوهنتون د لیلیې خونې ته راغې او د شین خالی او دهغې د مور راتلونکې ژوند په فکر کې ډوب شو.

زیرگل ته دا موقه ډیره حساسه وه، او نه پوهیده چې څه وکړي، له یوې خوا تحصیل او د بلې خوا شین خالی او کاکا ناوې او دهغو جوړ، ناجوړ او یواځې توب، کلی، پوله او پټی دا هغه مسایل وه چې زیرگل باید یو معقول او منطقي لاره ورته غوره کړي وای، کله به یې له ځانه سره دا تصمیم نیوه چې درس او تحصیل پرېږدي او کلي ته لاړ شي او هلته په خپلو کروندو کې کار وکړي، د بلې خوا دهغه د څلور کلن درس او تحصیل او دهغه راتلونکې دا هغه پوښتنې وې چې هغه یې تر سبا خوب ته پرې نښود او سبا په پریشانه افکارو د درس په لور روان شو.

زیرگل تمامه ورځ په همدې سوچونو کې ډوب او دحل منطقي ليار لټوله او هر چا مختلف وړاندیزونه ورته کول خو د شین خالی او اکا ناوې تنها پرېښودل په کلې کې یې ورته مشوره نه ورکوله او د یو معقول تصمیم نیول یې ورته توصیه کوله .

د زیرگل کله چې درسي پروگرام پای ته ورسید خپلې خونې ته راستون شو ، درسي کتابونه یې په الماری کې ځای پر ځای کړل او د خونې نظم یې برابر کړ او څه دمې ورسته د مازیگرد لمانځه لپاره یې تیاري ونيوله ، اودس بې تازه کړ او د پوهنتون جومات ته لاړ او د لمانځه د ادا کولو وروسته یې لوی رب ته د دو عالا سونه جگ او داسې دوعا وکړه .

پاکه ربه !

ته هغو ته عزت ورکوي کوم چې ستا په لارې سم وي او هغوی د ذلت سزوار دي کوم چې ریا کاران دي .

عزت یې شې نصیب چې ربه ستا په لیاري سم دي
ذلت په هغه چا چې د ریا په لیاري سم دي

پاکه خدایه !

ژوند په تیریدو دي خو سر لوري د هغوده چې ستا په پا کې او محمدي لاري سم وي .

تیرېږې قافلې د زمانې نن او سبا کې
سر لوري به وي څوک چې د الله په لیاري سم دي

لویه ربه !

تا انسانان اشرف المخلوقات پیدا کړي نو لازمه ده چې ستا بنده گان ځانله داخرت تحفه برابره کړي .

انسان لري ډیر لویه مرتبه تر بل مخلوقه
زیږېږي ورته کړه چې د عقبا په لیاري سم دي

الهي !

زاهد په عبادت د زهد مرتبې ته اوسخي په سخاوت دستا د زړه رضا حاصلول غواړي ، هغه

سجدي او هغه سخاوت چې خاص ستا د رضا لپاره وي خدايه په خپل دربار کې قبول وگرځوي.

زاهد په عبادت رسي د زهد مرتبې ته
سجدي يې شې پخې چې درضا په ليارې سم دي
سخي په سخاوت باندي حاصل د زړو رضا کړي
منلی به وي څوک چې د سخا په ليارې سم دي

الهي!

ژوند عبث تيرول متاع نلري او موږ ته دا وس او توان را کړې چې د عمر تر پايه د مصطفى ص
د پاکي او سمې لارې پيروان او صادق مومنان وگرځو.

ژوندون هسې عبث چې تيروي متاع يې څه ده
پيړود سمې ليار د مصطفى په ليارې سم دي

لويه ربه!

ستا دربار ته مې ددو عا لاسونه جگ کړي چې زموږ مړي وبنښه او موږ ته دا توان راکه چې د ژوند
په ستونزو کې ستا د رضا او ترحم نه هميشه برخورداره اوسو.

درگا ته دي الله زه افغاني لاس په دعا يم
مطلب ته رسي څوک چې د دعا په ليارې سم دي

سمه ليار

عزت يې شې نصيب چې ربه ستا په ليارې سم دي
ذلت په هغه چا چې د ریا په ليارې سم دي
تيرېږې قافلي د زمانې نن او سبا کې
سرلوري به وي څوک چې د الله په ليارې سم دي
انسان لري ډير لوړه مرتبه تر بل مخلوقه
زيږېږي ورته کړه چې د عقبا په ليارې سم دي
زاهد په عبادت رسي د زهد مرتبې ته

سجدې يې شې پخې چې درضا په ليارې سم دي
 سخي په سخاوت باندي حاصل د زړو رضا کړي
 منلی به وي څوک چې د سخا په ليارې سم دي
 ژوندون هسې عبث چې تيروي متاع يې څه ده
 پيړود سمې ليار د مصطفى په ليارې سم دي
 درگا ته دي الله زه افغاني لاس په دعا يم
 مطلب ته رسي څوک چې د دعا په ليارې سم دي

ديار لسمه برخه

شين خالی

زير گل وروسته له ډير غور، د ملگرو د څرگندونو او مشورو څخه دې پايلې ته ورسيد چې د اکا د مړينې وروسته به په کلي کې د شين خالی او د کاکا ناوې يوازې پريښودل سمه خبره نه وي، همدا وجه وه چې دا يې وپتيله چې د پوهنتون ليليه پريږدي او د پوهنتون په نژدې سيمو کې کرايي کور پيدا کړي او خپله کوژدنه شين خالی او د هغې مور د کلي څخه راوړي او دلته نوی ژوند پيل کړي ترڅو له يوې خوا خپلو زده کړو ته ادامه ورکړي او له بلې خوا شين خالی او د هغې د مور څخه مطمئن شي او د ژوند په ستونزو او خوبنيو کې د هغو څخه له نژدې نه څارنه او لاس رسي وکړي.

زير گل سره پدې برخه کې د هغه دوستانو په تيره بيا د خونې ملگرو ډيرې مرستې وکړي، کرايي کور يې ورته پيدا کړ او د کلي څخه د کور په کچه او د اړتيا وړ توکو په انتقال کې پوره لاس ورکړ، هغه داسې چې دا ونی په آخرو رخصتيو کې يې يو لوی بس موټر په کراکړ او د زير گل سره يوځای

کلي ته لاپل او د هغو بار او بستر او د اړتيا وړ ټوکي يې راټول او په بس کې ځای پرځاي کړل او همدارنگه د دهقان او زيرگل په مشوره دهقان يې د زيرگل دوی کلاته کډه کړ ترڅو د څارويو ، ځمکو او کلا څخه څارنه او سرپرستي وکړي .

کله چې د زيرگل کډه بار شوه ، د کلي او سيدونکې زاړه ، ځوانان ، ماشومان او د شين خالی خور لنډې بې مخه بڼې او خداي پاماني ته راغلې وې ، د کلي خلک د هغو په جلا کيدو ډير خواشينې

او خفه شوي وه او د حسرت او بڼکې بې ترسترگو تويدلې ، خود شين خالی خور لنډو او يو شمير د کلي بڼځو بيا په چيغو چيغو ژړل چې په رښتيا سره د کلي والي ساده او بې الايشه ژوند د زړونو پاکوالي او د صداقت په ډکه فضا پداسې حالت کې د ورايه په سترگو کيده .
شين خالی او موريې د دوستانو سره د خداي پاماني غيږې ورکړې او په غمزيلی او د تاثره ډک حالت کې بس ته وختل او د مرکز په لور بې حرکت وکړ او د کلي خلکو د تبرک په دود د دوی د امن په دعا په دوديزه توگه سپينې او روڼې اوبه په هغو پسې وشيندلې .

شين خالی او مورته يې په اوله کې ښاري ژوند ستونزه مند وه ، هغود کلي او ښاري ژوند تفاوتونه له نژدې احساسولې ، دلته نور د کلا د انگرې په څير د تنور لمبې نه جگيدې او د شين خالی خور لنډو هغې ته د خميره شوو او وړو ځغالي نه برابرولې او نه شين خالی په تنور کې د ډوډې د پخولو لپاره سر په پورنې تړه بلکه خوږې ډوډې يې نژدې د ډوډې پخونې هټۍ څخه رانيولې .
دلته نور د کلو خلکو سره د شيروار لپار د کټۍ وهلو حاجت نشته وه او نه د لوشلشوي غوا شدي په نغري ويشول کيدې ، دلته هر څه د کلو څخه راتلل او نژدې هټيوالو مستې او شدي د خرڅلاو لپاره لرلې .

دلته نور د دامان ځمکو ته د هر قسم سبولکه ورځاي ، لپچۍ ، څارمۍ ، اخنک ، غنم رنگۍ ، تازه شوتلو او ترکاريو راټولولو حاجت نه نشته وه ، دلته هر رنگ ميوې ترکاري او حبوبات د نژدې پلورنځيو څخه تر لاسه کيدې . دلته ښاري ژوند ځانله ډيري اسانتياوې لرلې خود کلي ازاده هوا او فضا او کليوالي ژوند او خوند بيا کم رنگه وه .

شين خالی او موريې ورو ورو د ښاري ژوند سره اشنايې تر لاسه کوله ، اوس نور نوزير گل ته حاجت نه وه چې د درس څخه وروسته کور ته خرڅ راوړي بلکه شين خالی خپله د بازار څخه د اړتيا وړ مواد را نيول .

شن خالی او موريې ځانله نوي دوستان پيدا کړي وه او د گاونډيانو سره بې راشه درشه لرله خو دا

راشه در شه د کلي په پرتله تريوه حده بله بڼه اورنگ درلود.

په همدې ډول زيړگل خپل تحصيل تر شپږم کال او بيا يو بل کال چې هغه هم د پرکتیک يا عملي ډاکټري دوره وه د خپل کوژدنې او کا کا ناوې سره په مرکز کې تير کړل چې بيا زيړگل پس له پرکتیک او عملي دورې نه له ډيره زحمتونو او کړاوونو سره په ډير متانت او په لوړه کچه د طب د پوهنځي د فراغت د پيلوم تر لاسه کړ.

زيړگل تر فراغت وروسته د کا کا ناوې سره په مشورې دې نتجې ته ورسيدل چې د خپلې کوژدنې شين خالي سره د واده مراسم په خپل کلي کې په شور او شوق د دوستانو او عزيزانو سره يو ځای تر سره کړي چې په همدې مقصد د وظيفې د ځای تر ټاکنې پورې کلي ته راغلل ترڅو په خپل کلي کې د واده تياري ونيسي.

کلي ته په رسيدلو د کلي د اوسيدونکو سره د روغبړ وروسته زيړگل، شين خالي او مورو يې د کلي هدير ته لاړل، د اکا او ټولو مسلمانانو روح ته يې د دو عا لاسونه جگ او د لوی خدای له دربار څخه يې هغو ته د فردوس جنت هيله وکړه او تر هغه وروسته په خپلو ځمکو او کروندو وگرځيدل او د لوي خدای شکران يې ادا کړ چې بيا ورته دا موقع برابره شو چې بيا په خپلو ځمکو کلو او بانډو راغلل او کليوالی ژوند د نعماتو څخه برخه مند شول.

زيړگل، شين خالي او مور ته يې د کلي اوسيدونکو د هغو بيرته کلي ته د راستنيدو په وياړ په وار سره ميلمستياوې جوړې کړې او هغوی يې ونازول.

يوه اونۍ وروسته زيړگل، کا کا ناوې، شين خالي او خور لنډې يې د کلي د يو شمير نور دوستانو سره د ولايت بازار ته د واده د خريد په مقصد لاړل او تر ناوخته يې هغه د واده ضروري شيان راونيول کوم چې زيړگل او کا کا ناوې دمخه په لست کې ياداشت کړې وه خو د هر ټوکي په خريد کې د شين خالي او د هغې د خور لنډې خونبه حتمي وه.

کله چې زيړگل د واده ټوکي کورته ورسول نو د نيکه بڼ ته لاړه او د بڼ په صوفه کې خبل خادر هوار کړه او د خوشيږد آرام په هيله سر په تيگه کيښود او د کليوالې ژوند، خوند او دوستانو سره د تنگ ټکور په اړه يې داسې زمزمه تر خولې ووتله:

محفل چې د يارانو تنگ ټکور سره مزه کا

خوښي او خوشحالي د كلي کور سره مزه کا

زيرگل چې د شين خالي تل خاطر ساته ، دهغي د جگې پوزې د چارگل ښکلا داسې ستايله :

پروا مې د اشنا په ځان منلې ده نو ځکه
ليلاخيالي چارگل په پزې سپور سره مزه کا

هغه د ژوند او د ژوندانه کار ، زحمت او ستړيا داسې تعريفوله :
د ژوند په اوږدو لارو منزلونو او ستړيا کې
دا ټول جار او جنجال بيا د زړه زور سره مزه کا

زيرگل په ژوند کې د يو تحرک ، شور او شوق په اړه داسې ويل :
څوک ناست دی غمازي کاڅوک د ښکلو سوداگر دی
دا ژوند او کارو باريې شوق او شور سره مزه کا

او دخپلې شين خالي د قد ، قامت او ښکلا داسې زمزمه کوله :
ځواني چې مې ديارقد او قامت سره ښکلا ده
خالونه يې په مخ کې درې څلور سره مزه کا

او په اخر کې يې دخپل مينې شين خالي په ليدو دهغي په اړه داسې اظهار کاوه :
ديدن ته چې د يار په افغاني وعده ورځمه
سور شال يې پلو داره په سر خور سره مزه کا

غزل

محفل چې د يارانو تنگ ټکور سره مزه کا
خوښي او خوشحالي د كلي کور سره مزه کا

پروا مې د اشنا په ځان منلې ده نو ځکه
ليلاخيالي چارگل په پزې سپور سره مزه کا

د ژوند په اوږدو لارو منزلونو اوستړيا کې
دا ټول جار او جنجال بيا د زړه زور سره مزه کا

څوک ناست دی غمازي کاڅوک د ښکلو سوداگر دی
دا ژوند او کارو باريې شوق او شور سره مزه کا

ځواني چې مې ديارقد او قامت سره ښکلا ده
خالونه يې په مخ کې درې څلور سره مزه کا

ديدن ته چې د يار په افغاني وعده ورځمه
سور شال يې پلو داره په سر خور سره مزه کا

څوارلسمه او ورستۍ برخه

شین خالی

ډاکټر زيرگل د واده لپاره پوره تيارې نيولې وه ، هغه د کاکا ناوې په مصلحت د حاصلاتو د زيرمو د خونې څخه د واده د اړتيا وړ وړيچې ، او په اونورې غلې ، دانې د بزگر په مرسته د تللو وروسته اشپزې ته سپارلې وې او همدارنگه د خپلو څارويو څخه يې توربخن سخوندر او يو ترکي وري حلال او غوښه يې د پخولو لپاره برخې برخې کړې وه .

هغه د واده کارتونه د کلي د نائي په لاس نژدې او لرو دوستانو ته ليرلي وه او هم د ښځينه ميلمنو لپاره يې د زړښتې د پلار لعل مير آکا کورچې په گاونډ کې وه فرش او سمبال کړی وه او همدارنگه د نارينه ميلمنو لپاره يې د آکا په بڼ کې چيرته چې د پخلي کارونه هم ترسره کيدل ځای برابري وې او د ټنگ ټکور لپاره يې مشهور سندرغاړي گل محمد استاد چې په منطقه کې د پوره شهرت خاوند وه د محلي سندرغاړي سره چې په گلرنگ مشهور وه بيانه کړې وه او د کلا بهر يې ورته ځای په گلمونو ، توشکو او کټونو سمبال کړې وه .

مازيگر ميلمانه ورو ورو په راتلو پيل وکړ چې د ډاکټر زيرگل او د کلي او سيدونکو به ورته هر کلي وايه او سمبال شوې ځای ته به بدرگه کيدل او هلته د هغو د ناستې سره سم موظفو کسانو به د لاس پر مينځلو او به راوړلي او د ډوډۍ سرشته به ورته ونيول شوه . کله چې به ميلمنو ډوډۍ نوش جان کړه تر هغه وروسته به د ټنگ ټکور ځای ته بدرگه کيدل او هلته به د چای ، اوبو او چلم تدابير ورته نيول کيده او موظف کسانو به د ميلمنو خيال ساته .

څه شيبې ورسته د ميلمنو د خوښې لپار سازيان راغله ، گلکې استاد او گلرنگ سره آرمونې تر غاړې کړې او مستې بگتۍ ، چاربيتې او داستانونو په ويلو سره د حاضرينو له خوا په چک چکو

بدرگه کیدل .

د واده مراسم تر ناوخته دوام درلود ، هلته د زر خانگي پلار لعل میرا کا په کور کې چې د بنځینه میلمنو لپار تیارې نیول شوی وه ، د شین خالی د واده مراسم هم هلته تر سره کیدل ، چې د شین خالی خور لنډو د کلی بنځو او نژدې دوستانو سره د داریا په وهلو ، سندرو او نڅا محفل ته خوشاله بڼه ورکړې وه .

په همدې ترتیب ټنگ ټکور د شپې تر ناوخته دوام وکړ ، د نژدې کلیو میلمانه ورو ورو په رخصتیدو شول .

سبا د چای او سبب نارې وروسته د کلی ملا ، سپن گیری ، نژدې دوستانو او مشرانو په گډون د ډاکتر زیرگل او شین خالی نکاح د اسلامي اصولو سره سم و ترله چې د نکاح ورسته د دوستانو له خوا ډاکتر زیرگل ، شین خالی او مور ته مبارکی وویل شوه ، حاضرینو په ناوې او ډاکتر زیرگل نقل ، پتاسې او میده پیسې و شیندلې او سزایانو بیا خپل ټنگ ټکور ته ادامه ورکړ چې د کلی فضا د خوښۍ او خوشالۍ فضا گرزیدلې وه .

مازیگر ځوانانو ډولې جوړه کړه او د لعل میرا کا کورته لاړل او ورسته له یو لړ مراسمو شین خالی په ډولۍ کې سپره او خپل پلارني کورته د ساز ، سندر او خوشحالۍ په بدرگه راوستله چې په همدې ترتیب ډاکتر زیرگل او شین خالی پس له کلونو زحماتو او کړاوونو خپل پاکو هیلو او ارمانو ته ورسیدل .

د شین خالی او ډاکتر زیرگل لا د واده شپې میاشتې نه وې تیرې شوې چې په هیواد کې د پردو مداخله گرانو او کورنۍ خرڅ شوو د افغان او افغانیت د بنمنانو زموږ د بې گناه خلکو په کلو او بانډو داسې لوبې او محشر جوړه کړ چې زموږ ډیر بې گناه خلک پې شهیدان ، معیوب او د وطن څخه پې اجباري مهاجرتونو ته اړ باستل چې زیرگل ، شین خالی او د کا کا ناوې هم د دې ناتاریه پایله کې گاونډ ملک ته مهاجر او د افغانانو په کمپونو کې هستوگن شول .

ډاکتر زیرگل او شین خالی ته پس له څو میاشتو په مهاجرت کې خدای یوه لور په نصیب کړه چې بنایسته نوم یې پرې کینښود او بنایسته لکه د خپل مور شین خالی ښکلۍ نجلۍ وه . زیرگل ته د اد کمپونو ژوند لکه د کمپ نورو او سیدونکو افغانانو په شان د کړاوو ډک ژوند وه او پس له ډیرو اندیښنو دې پایلې ته ورسید چې په هر ډول وې ځان له دې بد حالتو وباسي چې پس له ډیرو هلو ځلو زحمت او کړاوونو د خپل لور ، شین خالی او کا کا ناوې سره ځان اروپایي هیواد ته

ورساوه چې ورسته له ډيرو پښتنو ، منډو او رامنډو ورته د اقامت يا اوسيدنې اسناد او اجازه ورکړل شوه .

ډاکتر زيرگل اوس په اروپا کې ډاکتر نه بلکه په يورستورانت کې په مشقته کار و بوخت او د مهاجرت شپې او ورځې سبا کوي .

د تأسف خبره خو داده چې زموږ ډير شمير هيوادوال د پوهې ، تعليم او د مسلک خاوندان چې په وطن کې د ملت په مصرف د پوهې او مسلک رتبې ته رسيدلي دي په غير مسلکي او شاقه کارونو بوخت دي چې د ډاکتر زيرگل او شين خالي د ژوند کيسه ددې خبرې يوه ژوندۍ او وره شانې بيلگه ده .

زيرگل په مهاجرت کې دکار او زحمت تر څنگ دخپل پولې ، پټې او کورچې دوخت زور واکانو ترې غصب کړې وه په شاعرانه احساس داسې يادونه کوي :

زموږ دکلي هغه کور
هغه خټين ديوال کې لور
هانغری دلرگو اور
چارانه واخسته په زور ؟

هغه دخپل دکلي دکور ماحول داسې تمثيلوي :

دکور په مينځ کې وه بياله
هادانگورو بڼه چيله
پکې يونسکلي شان حجره
اوس پې احتياج کړلو دنور
چارانه واخسته په زور ؟

د کلا د باغچې او حجرې په اړه تير وختونه داسې يا دوي :

بنکلي باغچه دمیلمنو
دڅڼه ورو شا څلمو
وه دخوښۍ او بدو شپو

اوس راته پاته دى پيغور
چارانه واخسته په زور؟

او د لوتمارو چور او چپاول ددوى په كور او هستي داسې بيان كوي:
چا ترينه ويوړې دروازي
هم بې كركۍ ماتي بنسټې
نې د تنور خيژي لمبې
اوس لوتې لوتې دى نسكور
چارانه واخسته په زور؟

او خپل د مهاجر ژوند راتلونكي ته داسې د شك په سترگو گوري:
يمه محتاج د بل وطن
نه مې شته كورنه مې مدفن
وي به د هجر ځانكندن
مات زړونه څنگه شي ټكور
چارانه واخسته په زور؟

زير گل د لوى خداي په دربار كې د دعا لاسونه اوچت او دا دوعا وكړه :
رېه موږ ستا يو بنده گان
له تانه غواړو موږ امان
يو زوريدلي په بد شان
كه ته زموږه شې غمخور
چارانه واخسته په زور؟

او په آخر كې بې د وطن د آبادي او سولې لپاره داسې هيله وكړه :
چې گران وطن موشي آباد
دغه غمجن زړونه شي بناد
د سره جوړ شي دا بنياد

افغاني بياشو کلي کور
چارانه واخسته په زور؟

زموږ د کلي هغه کور

زموږ د کلي هغه کور
هغه ختین دیوال کې لور
هانغری د لرگو اور
چارانه واخسته په زور؟

د کور په مینځ کې وه بیاله
هادانگورو بڼه چيله
پکې یو بنکلي شان حجره
اوس پې احتیاج کړلو دنور
چارانه واخسته په زور؟

بنکلي باغچه د میلنو
دڅنډه ورو شا ځلمو
وه د خونې او بدو شیو
اوس راته پاته دی پیغور
چارانه واخسته په زور؟

چا ترینه ویوړې دروازي
هم پې کرکۍ ماتې بنیښې
نې د تنور څیږي لمبې
اوس لوتې لوتې دی نسکور
چارانه واخسته په زور؟

يمه محتاج د بل وطن
نه مې شته کورنه مې مدفن
وي به د هجر خانکندن
مات زړونه څنگه شي ټکور
چارانه واخسته په زور؟

ربه موږ ستا يو بنده گان
له تانه غواړو موږ امان
يو زوريدلي په بد شان
که ته زموږه شي غمخور
چارانه واخسته په زور؟

چې گران وطن موشي آباد
دغه غمجن زړونه شي بناد
د سره جوړ شي دا بنياد
افغاني بيا شوکلی کور
چارانه واخسته په زور؟

د شين خالۍ كيسه د انځوريزې شاعرۍ يوه ژوندۍ بيلگه ۰

افغاني حسن جوړ شنو خالو دى
چې بې وړۍ زړگۍ په پلمو دى

درنو لوستونکو !

شين خالۍ دهيواد دمعاصر شاعر اوليکوال دباغلى سمیع الدین افغاني یونوې اثر دى چې د ادب مینه والو ته یې وړاندې کوي ۰

هو ! دباغلى سمیع الدین افغاني څیرنیز ، علمي او ادبي اثر چې دلیکوالۍ او شاعرۍ په تاریخ کې یوه نوې پاڼه ، روش او لاره په گوته کړې ده چې شعر بې د شاعر د خیال د دنیا څخه د تصویر او حقیقت په شکل ژوندی ترسیم کړی دی ۰

ددې اثر په روان کې شين خالۍ د زړه راز او نیاز د خپلې مور سره په لاندې ډول شریکوي :

ځان چې مې سینگار کړه بیانو ځمه د گدر په لور
مورې د همزولو سره نن د ماز د یگر په لور
دیر به شم خوشحاله چې دیار شم د نظر په لور
اچوم ټکریسې چې افغاني کلتور مو بڼکلی دی
مورې بڼجاره ماما راغلي دی

داهغه نوې تگلاره ، روش او سبک دی چې معاصرو اوراتلونکو ځوانو شاعرانو ، لیکوالانو او خوږ ژبي هنرمندانو لپاره ددې عصر د سمندر د څپانده څپو څخه ساحل ته در سیدلو لار هواروي . ددې اثر په لوستلو د هغه لارښود د اصولو په رڼا کې چې افغاني صیب په گوتو کړي تر اوسه پورې داسې نسخه او لارښود لا چا پخوا اوبیا تردې دمه نه دی وړاندې کړی . چې وروسته لدې به ځوان لیکوالان ، شاعران او خوږ ژبي هنرمندان ترې لازمه گټه اخلي .

پدې اثر کې هغه حساس او په زړه پورې ټکیو ته لاس ورغزول شوی چې په هغه کې خیال او فکر ته کوم چې د شاعر په شعر کې انځور شوی ، د عمل جامه اغوستی او هغه انځور چې لوستونکو او اوریدونکو نه شو کولای په شعر او اواز کې ژوندی مجسم کړي ، ده ورته علمي نسخه لیکلی او هغه نامرئی او مجهوله غوټه بې په ډیر روښانه ډول پرانیستی ده چې د شعر او ادب په دنیا کې یو نوې بدلون گنلای شو . دیبلگې په توگه د شین خالی ناول چې یو انځوریزه او د شاعر ریښتیني داستان دی ، د زمان او وخت د ناخوالو او محدودیتونو ، رسم ، رواج او کلتوري بندیزونو پر بنسټ بل رنگ بل نوم بل زمان او بل مکان ورته ورکړ شوی دی .

د ښاغلي سمیع الدین افغاني په دی اثر کې اصلي هیرو او اتل نه شو کولې چې حقیقت په اصل رنگ بیان او مجبوریتونو دده شعر او داستان د خیال او فکر په ټال کې انځور کړي او یا دا چې یو سلسله محدودیتونو او تنگ ماحول ، لرې والی او فراق ، عنعنې او رواجونه شاعر خپل د زړه او فکر احساس د قلم په ژبه انځور او تصویروي ، لکه چې وایې:

راشه چې سپرلی دې شم گلزار دې شم
 راشه چې د بدې ورځې یار دې شم
 ستاد پاکې مینې محبت کې یار
 ژوند شمه وږمه شمه بهار دې شم

یا وائي:

نه شته بله لار ، نه بل تدبیر چیرې
 راشه چې مرهم دې شم قرار دې شم

ولې افغاني صیب دا د قفس دروازه ور خلاصه ، بندونه او دیوالونه ئې ورنړول او وی شو کولای چې ددی اثر په رڼا کې خیال او فکر ته د عمل جامه ور په ځان کړي او حقیقي انځور او تصویر

لوستونکو او اوریدونکو ته ورپه لاس کړي، لکه د شین خالی کوژدن زیرگل چې دهغې په وړاندیز او خوبه د شین خالی د خورلنډې زرڅانگې دواډه لپاره څه وليکي او دهغې دواډه په محفل کې د ساز او اواز سره یو ځای دهغه د خوبني په شپه کې یې په خپل خواږه اوز کې مینه والو ته واوروي:

شپې دې د برات شه شه کلونه دې اختر
پل دې بختور شه ناوې پل دې بختور

پل دې بختور شه ناوې مینه کې دې کور شو
نوي اشنایي شوه نوی بل د مینې اور شو
ستا د حسن شمع چې روښانه په هر لور شو
حسن دې ښکلا دې چیرې مه شه د نظر
پل دې بختور شه ناوې پل دې بختور

هو! که زموږ معاصره شاعران او لیکوالان د افغاني صیب د نوی تگ لاری پر بنسټ خپل اشعار د قیود او بند څخه وکارې زمان یا مکان ورته قید نکړي، بندونه او خنډونه ونړوي او د خپل شعر انځور او داستان په خیال او فکر کې محدود نکړي بلکه یو ژوندی تصویر او جسم ورته ورکړي چې ترڅو په ډیره سادگۍ یې خوږ ژبي هنرمندان په خپلو خواږو او اوزونو کې کمپوز، کلیپ او خپلو اوریدونکو اولیدونکو ته ډالۍ کړي.

نو کله چې شعري ملغرلې د قلم په ژبه د کاغذ په مخ کې پیل شي او هنر مند ورته په خوږ اواز، ښکلي کمپوز او کلیپ کې ژوندی، ژوند ورکړي لکه د افغاني صیب دا لاندې شعر چې د وطن او پرگنو تکره او خوږ ژبي سندرغاړي محترم طاهر شهاب په خواږه او زړه وړونکي اواز کې کمپوز او کلیپ شوی اولر او برېښتونخوا او ټولو افغانانو د خوبنۍ محافل رنگینوی او اوریدونکې یې په شوق، او احساس اوري او خوند ترې اخلي.

د یادولو وړ ده چې دا سندره نه تنها زموږ په گران هیواد کې بلکه په نړیواله کچه په ځانگړې توگه په هندي، عربي او انگلیسی ژبو کې هم کمپوز شوې ده چې ډیر اوریدونکي او مینه والي:

ستا په اننگو کې
چې د چا دوینې رنگ دی

زما د پاكي مينې
حقيقت پکې څرگند دی

ما ويل بنکلي دې ځواني ده
دې ويل مينه رسوايي ده
ما ويل زه دې ليونی کړم
دې ويل يار مې غنم رنگ دی

ما ويل راشه مازيگرته
دې ويل دربه شم گدرته
ما ويل لاره به دې څارم
ويل منگی مې شين په څنگ دی

هو ! داوه يوه لنډه يادونه چې ما د افغاني صيب د نوي اثر په لوستلو په سپيڅلې هيلې او مسؤو
ليت وليکله او تاسی درنو لوستونکو ته يې په ډير درناوی وړاندی کوم .
زه افغاني صيب ته د لوی خدای له درباره د سلامتی او اوږده عمر هيله کوم ، ترڅو نور هم د شعر
او ادب په برخه کې نوي او په زړه پوری مطالب چې ورسره شته وليکي او د ادب مينه والو ته ئې
وړاندې کړي .

همدارنگه د قلم په لاس ليکوالانو ، شاعرانو او صاحب نظرانو څخه په درناوي هيله کوم چې
د دې ليکنې د لاپياوړتيا او غنې کيدو لپار خپلې رغنده وړاندیزونه ، نظريات او ليکنې د ادب
مينه والو سره شريکې کړي .

ومن الله توفيق
نجم الدين سعیدی
۲۰۱۰ - ۵ - ۲۰ م کال
برول - جرمني

*** **

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library